

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

לפני כבוד השופטת אלואז זערורה-עבדאלחלים

תובעת שירלי למפל
ע"י ב"כ עוה"ד מורדי פיזיצקי

נגד

נתבע דורון גרינברג
ע"י ב"כ עוה"ד יניב בולגנים

פסק דין

1 ענייננו בתביעה לפי חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע" ו/או
2 "החוק") בגין פרסומים של הנתבע, פעיל פוליטי בעיר קריית מוצקין, כנגד התובעת, מנהלת מחלקת
3 צעירים בעירייה, וזאת על גבי רשת האינטרנט, בקבוצות Facebook, WhatsApp ועוד.
4
5

טענות התובעת:

6
7 1. לפי הנטען בתביעה, התובעת במועדים הרלוונטיים שימשה מנהלת מחלקת צעירים בעירית
8 קריית מוצקין מזה 12 שנים. לטענתה, היא עובדת מצטיינת, אדם ערכי ומוסרי, שראתה את
9 ייעודה בדאגה לבני הנוער והצעירים בעיר. התובעת צירפה לתביעתה, בין היתר, מכתב בשבחה
10 מאת מנהל אגף החינוך, נושא תאריך 20.05.2020, יום קודם להגשת התביעה ותעודת
11 הצטיינות.

12
13 2. בפרט, כמבואר בתביעה, כחלק מתחומי אחריותה של התובעת ב-3 השנים האחרונות עובר
14 להגשת תביעתה, הופקדה על התקציב התוספתי לשילוב יוצאי אתיופיה בעיר, תחום הקרוב
15 ללבה, וזאת לבקשת מנכ"ל העיריה. כחלק מתפקידה, התובעת פעלה במסגרת מספר ועדות
16 היגוי עם נציגי משרד ראש הממשלה, מנהלים ויוצאי אתיופיה, ובזכות עבודתה, בשילוב
17 גורמים נוספים, הוקצה לעירייה תקציב של 100,000 ₪ לשנה מהתכנית הממשלתית לשילוב
18 יוצאי אתיופיה, תוך מתן דגש לבתי ספר בהם ישנו ריכוז גדול של עולים. בנוסף הוקצה כסף
19 לפתיחת אולפן ליוצאי אתיופיה מבוגרים.

20
21 3. נוסף על כך ובאותה מסגרת אושר פרויקט מצוינות במדע וטכנולוגיה לתלמידי בית הספר
22 "מצפה" בעיר, לקבוצה של 5 תלמידים לפחות, וכן סדנת תיאטרון באולפנת סגולה; זאת
23 בהינתן כי 25% מתלמידי בית הספר ו-27% מתלמידות האולפנה הינם מיוצאי אתיופיה. כסף
24 זה, כך לטענת התובעת, הינו "כסף צבוע", קרי, הוא אושר אך ורק לפעילות הספציפית
25 המצוינות ואך ורק לתלמידי בית הספר "מצפה" - לחממה הטכנולוגית בקרית ים.
26

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

4. התובעת הבהירה בתביעתה, כי היא פנתה מיוזמתה לסגנית מנהלת בית הספר, גב' ורדה רוינצקי והסבירה כי זו תוכל לבחור 20 תלמידים בלבד לפי שיקול דעתה, ועל פי קריטריונים שתבחר ובלבד שלפחות 5 מהם יהיו יוצאי אתיופיה; לפיכך, טענה התובעת, צוות בית הספר הוא שהחליט על פי שיקוליו לקחת את תלמידי שכבת ד' המורכבים משתי כיתות (בנים ובנות) ומתוכם לבחור כ-20 ילדים, מתוכם כ-5 יוצאי אתיופיה משכבה ג' וממועדונית מצפה, וזאת לפי קריטריונים שלא הובאו לפני התובעת. התובעת לטענתה, לא התערבה ולא ניסתה להשפיע בשום דרך בשיקולי המנהלת או הצוות החינוכי בעניין בחירת התלמידים. דא עקא, כך לטענת התובעת, שיצא קצפו של הנתבע על כך שבתה של התובעת נבחרה להשתתף במיזם, ובתו לא.
5. הנתבע, כך על פי התביעה, הינו איש של עשייה פוליטית, אשר בין יתר פעילותו הקים בעירייה מסגרת דתית לאומית אליו משתייכת התובעת ובני משפחתה, לקידום האוכלוסייה הדתית בעיר. כך נוצרה ההיכרות בין הצדדים. כן פתח הנתבע דפי פייסבוק שונים, כגון "גרעין תורני קהילתי – סרוגי מוצקין", "מוצקין עם מסורת", וכן ודף של הנתבע על שמו שלו – "דורון גרינברג". על פי האמור בתביעה, לדף האישי של הנתבע מנויים 1,329 מנויים, לדף "מוצקין עם מסורת" 700 עוקבים, ולדף "גרעין תורני – קהילתי סרוגי מוצקין" 1,279 עוקבים. דפים אלו, לפי האמור בתביעה, לכאורה אינם מתיימרים לייצג אדם פרטי, אלא קבוצה, כאשר ציבור המנויים של אותם דפים לא בהכרח מודעים לזהותו של מנהלם, שהינו הנתבע.
6. לטענת התובעת, הנתבע חבר לאישים פוליטיים בזירה המקומית, הסתכסך עם רובם, ונהג להפיץ דברי הסתה כנגד ראש העיר ועובדיו על רקע תפיסתו כי אלה פועלים למען העומד בראש העירייה, ולא למען התושבים. במסגרת זו, כך לטענת התובעת בתביעתה, החל הוא להפיץ כנגד התובעת דברי שנאה ושקר.
7. לצורך הפצת דברים אלו, לטענת התובעת, ניצל הנתבע את גודל הקבוצות שהוקמו ותוארו לעיל, וכך גם את מספר המנויים בהם. לגרסת התובעת, מנויים אלו ביקשו לקדם רעיון של "שבת אחים גם יחד", ומצאו עצמם חשופים לשימוש בפלטפורמות המדוברות על ידי הנתבע למטרות פוליטיות, וזאת בניגוד לדעתם. התובעת הוסיפה כי מטרתו של הנתבע הייתה לנגח את העירייה והעומד בראשה, וכן לעשות שימוש בקבוצות לצרכיו האישיים ובכדי לזכות ברווח פוליטי על גבם של "חבריו".
8. התובעת, אשר אותה עת הייתה עובדת עירייה ובשל כך הייתה מנועה מלהשתייך לקבוצה פוליטית כזו או אחרת, יצאה, יחד עם בעלה מהמסגרות אליהן השתייך הנתבע והשניים ניתקו כל קשר עמו. נוסף על כך, בעלה של התובעת אשר שימש כגזבר באחת מן העמותות של הנתבע, התפטר מתפקידו נוכח התנהלות זו. לאחר שהתובעת עזבה את הקבוצה, החליט הנתבע על רקע זה, כך לטענתה, לבוא עמה חשבון, לנסות לזכות ברווח פוליטי על גבה, לרמוס את כבודה ושמה הטוב.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 .9. בפרט, התובעת הפנתה לפרסום אשר נבע מהאירוע המתואר לעיל, בגדרו נבחרה בתה של
2 התובעת על פני בתו של הנתבע, כך לפי הנתבע, להשתתף בפרויקט המצוינות של בית הספר.
3 בשל כך, כך לפי הנתבע, פרסם הנתבע את הפוסט הבא בדף הפייסבוק של "סרוגי מוצקין":
4

5 **"אסור למנהלת מחלקה בעיריה לכאורה לנצל את תפקידה ואת הכסף הציבורי**
6 **לטובתה ולהפלות מוסדות חינוך ואף כיתות באותו מוסד בעיר ! שחיתות**
7 **ציבורית !"**

8
9 .10. לטענת התובעת, הנתבע ביקש להביע את זעמו ומורת רוחו ופרסם את אותו הפוסט גם בקבוצות
10 ווטסאפ בהן השתתפה התובעת עם בעלה, וכן תושבי עיר נוספים שעמם באה התובעת במגע,
11 לרבות ברשת ה-Instagram. בנוסף פעל הנתבע לפרסום כתבה בעניין בה מופנית כלפי התובעת
12 אצבע מאשימה על התנהלות של נפוטיזם לכאורה בבחירת הילדים. אותו פוסט אשר צורף על
13 ידי התובעת כצילום מסך, באופן חלקי, ובחלקו בלתי קריא, ואשר תחילתו במילים **"מלבד**
14 **האפליה הלא ראויה בבחירת התלמידים..."** צורף על ידי הנתבע להגנתו כנספח ה' (ראו סעיף
15 52 לכתב ההגנה).

16
17 .11. כן נכתב בדף של "סרוגי מוצקין": **"ענין נוסף שדורש חקירה לכאורה הוא שאלת התיקצוב**
18 **והמימון והקשר לפי לוגו ההזמנה למחלקת הנוער "במקרה" הבת של המנהלת של המחלקה**
19 **וחברותיה זכו להשתתף בתכנית זו מכל בתי הספר והכיתות..."**, ובתחתית הכותרת **"הורים**
20 **במוצקין מתלוננים : אפליה בפרויקט העשרה במדעים"**.

21
22 .12. כן הוצג צילום מסך מקבוצת "סרוגי מוצקין": **"מי לא מוכן לקבל תוצאות הבחירות לוועדי**
23 **הכיתות?? מי רצה אף לפסול אותנו מלשמש חברי ועד כיתה משיקולים זרים ושנאת חינוך**
24 **תוך כדי הטעיה ומסירת מידע לא שלם ליו"ר פורום הנהגת הורים ארצי?"**

25
26 .13. וכן: **"אסור פשוט אסור למנהלת בית ספר ולמורה להתערב בבחירות וועד הכיתה והוועד**
27 **המוסדי. תוצאות בחירות יש לדעת לקבלן גם אם מישהו שכל כך מאוהב בתפקיד לא נבחר"**.

28
29 .14. בנוסף הוצג צילום מסך מקבוצת ווטסאפ ששמה "תנועת מוצקין עם מסורת", המונה 87 חברים
30 ובה נרשם: **"למשל שירלי למפל (התובעת - אז) מעבירה ליחזקאל כנראה גם מידע לשימוש**
31 **בפוסטים מכפייסים - יש לכך מספר דוגמאות, ובכך הגברת נעשית שותפה לפשע, צד אפל**
32 **שהופך אותה ממש לדמות לא ראויה לעסוק בחינוך ובתפקיד ציבורי... אבל על זה עוד נעדכן**
33 **בהמשך"**, וכן: **"...האם שוב מנהלת מחלקת הנוער משתמשת בתפקידה בעיריה ובתקציבים**
34 **ציבוריים של עמותות או/ו העיריה כדי לקדם קהל מסויים המקורב לה ולמשפחתה? האם**
35 **בשביל אהדה ציבורית בקרב חברותיה מותר לה לעשות הכל? לפעול שלא בתחום האחריות**
36 **של מחלקת הנוער..."**

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

15. כן נכתב בקבוצת "תנועת מוצקין עם מסורת" כך: "...ומשפחות צעירות אלא בבית ספר שבמקרה הבת של המנהלת לומדת שם והיא גם במועצת התלמידים... אם יש כאן סיוע של גוף עירוני לאירוע במוסד חינוכי אחד מכל מוסדות החינוך בעיר משיקולים אישיים זה כבר גובל לכאורה בשחיתות ציבורית. ולכאורה, שוב לא בפעם הראשונה".
16. בנוסף, צורף על ידי התובעת בגוף כתב התביעה, צילום דף פייסבוק בלתי קריא, אשר צורף בעותק נוסף כנספח לכתב התביעה, המהווה פוסט בדף הפייסבוק "מוצקין עם מסורת" ושם נכתב כי: "ושוב לכאורה ניצול תפקיד בעיריה לצרכים אישיים וחברתיים. למנהלת מחלקת צעירים ונועד בעיריה, יש בת במועצת התלמידים של בית הספר מצפ"ה, אז פתאום השנה "מועצת התלמידים" החליטה על אירוע לט"ו בשבט עם קק"ל... אם מנהלת מחלקת הצעירים והנוער הייתה מסייעת בקשרים מאחורי הקלעים בלי לערב גוף עירוני זה קביל מבורך, יש הורים רבים שעוזרים בשקט לקדם את בית הספר בלי רעש וצלצולים... מדוע הלוגו של מחלקת הנוער והצעירים מופי...".
17. לטענת התובעת, הנתבע ביקש לפגוע בתובעת בפרט בתקופת הבחירות האחרונות לרשויות המקומיות (נכון למועד הגשת התביעה). בהקשר זה הפנתה התובעת למפגש שיזם ראש העיריה במטה הבחירות שלו, שיועד ל-20 בוגרי מחלקות נוער, שרצו למנף את תקופת טרום הבחירות, ולהיפגש עם ראש העיר, תוך מחשבה על עתיד הצעירים בעיר קריית מוצקין. התובעת הגיעה לאותו מפגש, לטענתה בתום לב, במטרה להיפגש עם הבוגרים. בדיעבד הסתבר לה כי ביקורה במפגש זה היה טעות, שכן בעקבותיו הוצא נגדה צו מניעה האוסר עליה לעסוק בפעילות פוליטית. התובעת שעתה לצו זה לטענתה, והבהירה כי התעסוקה הבלעדית והיחידה הייתה בנוגע לתפקידה לקידום הנוער.
18. לענייננו טענה התובעת, כי הנתבע ביקש להשתמש באותו מפגש כדי להכפיש את שמה תוך ניצול "כיכר העיר" המודרנית, היא המרשתת. זאת עשה הנתבע, כך לטענת התובעת, בין היתר על רקע היכרותם הקודמת, ובין אם מסיבה אחרת, כגון טענתה כי הנתבע הינו אדם גס רוח, שתלטן, אגרסיבי, אימפולסיבי ומונע מקיצוניות. הוסיפה התובעת, כי הנתבע פעל להפצת מסריו באופן נרחב, בכך שלא הסתפק ב"חיבוב" (LIKE) לפוסטים ברשת הפייסבוק, אלא ב"שיתוף" למשתתפים רבים נוספים, שהינם חבריו או עוקביו.
19. התובעת טענה כי פנתה לתובע נוכח דברים שכתב וצירפה הודעות ווטסאפ שתוכנה להלן:
"שבוע טוב ! התלבטתי מאוד אם לכתוב לך או לא. רותי וורדה דיברו איתי בשישי והבנתי שקיבלת את הרושם כאילו היתה לי כוונה לפגוע בך ובבתך בבחירה לסדנת מצטיינים בחממה. אני יודעת שפעמים רבות, אתה חושב שאני עושה דברים כדי לפגוע בך, אז חשוב לי להבהיר כמה דברים:

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 (1) אין לי ולא היה לי שום קשר לבחירת השכבה או התלמידים לקבוצת מצטיינים
2 בחממה.
- 3 (2) מעולם לא דיברתי עם נחום מזוז ולא העברתי לו מסרים פוליטיים משום סוג שהוא
4 !!! חשוב לציין שאני גם לא הזמנתי את נחום לבני עקיבא והאמת שלא הזמנתי בכלל
5 לסליחות שם, לא הייתי שם ולא ידעתי על זה. אין לי מושג למה הוא בחר לתייג אותי
6 בפוסט.
- 7 (3) את ערב הסליחות הראשונות עם יונתן רזאל יזמו בני הנוער אצלנו (כבר 3 שנים הם
8 חופרים לי אבל ליצחק לא היה תקציב) ומכיוון שהוא יועד לנוער וגם לכלל הקהילה,
9 העלות נחלקה חצי חצי על ידי ועל ידי יצחק כהן.
- 10 (4) אני נלחמת מבוקר עד לילה בהשגת תקציבים וסיוע לבני עקיבא ועזרא (כמו לשאר
11 התנועות בעיר), אבל הדברים מורכבים מאוד, ורק השנה הושקעו עשרות אלפי שקלים
12 בתשתיות והכנות. הבעיה היא מורכבת הרבה יותר אב זה בטיפול.
- 13
14 אולי נראה לפעמים שדברים נפתרים מהר יותר שה"היד קלה על המקלדת", אבל לאקדח
15 יש מחיר... כמובן שזה רק דוגמאות קטנות.
- 16
17 אני חושבת שלפנות לתקשורת ולעשות שיימינג בפייסבוק, זו לא הדרך (למרות שגם אני
18 הרגשתי יום אחד שאני כבר לא יכולה לשתוק). מה עוד שפעמים רבות מה שנכתב, הוא
19 לא האמת עצמה, אלא נקודת מבט ספציפית.
- 20
21 אין ספק שבשנים האחרונות הכדור שלג הזה הולך ומתעצם..... והכעס מצטבר.
- 22
23 אני ממש מבקשת ממך שלא להראות את מה שכתבתי ובטח שלא להעביר את זה הלאה.
24 רק רציתי שתדע..."
- 25
26 20. מעבר לאותה פניה, הופנה לנתבע מכתב התראה רשום, מיום 11.02.2020 מטעם בא-כוחה של
27 התובעת, ובו דרישה להתנצל פומבית טרם הגשת תביעה; דא עקא, כך לטענת התובעת, בעקבות
28 אותן פניות, פרסם הנתבע בקבוצה "מוצקין עם מסורת" את הדברים שלהלן: "מי שרוצה
29 לתבוע דיבה כדאי שיקח בחשבון שבבית המשפט אפשר לגלות דברים לא נעימים על התובע,
30 דברים שיכולים להפוך אותו לנאשם ו"לזכותו" בכותרות בעיתונים. קחו דוגמה מצורי. תבע
31 דיבה וקיבל כותרת בעמוד ראשי וכתבה על חשד לעבירת שוחד כפי שעולה מהדיון בבית
32 המשפט". הודעה דומה פורסמה בקבוצת ווטסאפ ששמה "תנועת מוצקין עם מסורת".
- 33
34 21. הוסיפה התובעת, כי הנתבע פנה בתלונה למבקר עיריית קריית מוצקין כנגד התובעת, תוך
35 העלאת המצאות בניסיון להפעיל לחץ על התובעת להימנע מהגשת תביעה.
- 36
37 22. במישור המשפטי, התובעת טענה כי הפרסומים מהווים "לשון הרע", בהתאם להוראת סעיף 1
38 לחוק, וכן דרך הפצתם עונה על יסוד ה"פרסום" שבסעיף 2 לחוק זה, בהינתן ובדגש על העובדה

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 כי הדברים פורסמו ברשתות החברתיות. התובעת הדגישה כי הפרסומים פגעו בה ובקרוביה
2 מאוד, בעיקר בהינתן העובדה כי הינה אשת ציבור, וכי לא חלות על אלה ההגנות הקבועות
3 בחוק, כגון הגנת "אמת בפרסום", או הגנת "הבעת דעה" בתום לב.
4
5 23. לטענת התובעת, יש בפרסומים כדי לפגוע בה כעובדת הרשות הזמינה לכל תושב, ובהיותה
6 מזוהה עם הרשות, עלול להיגרם לה נזק עקיף. לפיכך, עתרה התובעת לחייב את הנתבע
7 בפיצויים בסך של 250,000 ₪, הן כפיצויים ללא הוכחת נזק ולחילופין או במצטבר לנזק לא
8 ממוני שנגרם לה כתוצאה מהפרסומים.
9
10 24. מלבד הפרסומים שצורפו בגוף התביעה, התובעת צירפה לתביעתה כנספחים את הפרסומים
11 שלהלן:
12
13 א. פרסום מיום 18 לפברואר בקבוצת "מוצקין עם מסורת":
14
15 "אין ספק שפרוייקט שמעלה למודעות את חשיבות ההתנדבות בקהילה הוא מבורך,
16 אפילו אם מדובר באירוע חד פעמי שאנו כמובן מקווים שיש לו גם המשכיות.
17
18 אבל, כאשר הפרוייקט הזה יוצא מגוף עירוני ומתקציב ציבורי חייב להיות בו שקיפות
19 ושיוויון לכל מוסדות החינוך בעיר שהפרוייקט שייך אליהם, בלי לכאורה אפליות
20 והעדפות בגלל שיקולים אישיים וחברתיים של מנהלת המחלקה בעיריה שאמונה על
21 הפרוייקט.
22
23 הפרוייקט גם אמור לצאת מהמחלקה המתאימה בעיריה.
24 לכל מחלקה בעיריה יש את תחום האחריות שלה.
25 למשל פרוייקט כזה יכל לצאת עם לוגו של מחלקת החינוך בעיריה אבל מחלקת הנוער
26 ???
27 מדוע לגן הממ"ד גביצרמן בכלל לא הציעו את הפרוייקט לפי הגננת?
28 לפי הכתוב בדף המסביר הפרוייקט מיועד לגני ילדים – אם כן מדוע הפרוייקט הגיע
29 גם לבית הספר הממ"ד מצפ"ה? מה גם שלבתי ספר אחרים כמו בגין ווייצמן נראה
30 שהפרוייקט לא הגיע אליהם? מדוע האפליה?
31 מדוע בחוברת שחולקה באמת הכיתות מחקו את המילה "גן" – מה ניסו להסתיר?
32 האם שוב לכאורה מנהלת מחלקת הנוער משתמשת בתפקידה בעיריה ובתקציבים
33 ציבוריים של עמותות א/ו העיריה כדי לקדם קהל מסויים המקורב לה ולמשפחתה?
34 האם בשביל אהדה ציבורית בקרב חברותיה מותר לה לעשות הכל? לפעול שלא בתחום
35 האחריות של מחלקת הנוער ולהפלות בין מוסדות חינוך בעיר? ואם זה פרוייקט
36 שמיועד לגנים מדוע הוא הגיע לבית ספר בעיר? ומדוע לא לכל בתי הספר??"

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 אז אחלה פוסטים, כתבות ויחסי ציבור עושים מהפרוייקט אבל מה עם שקיפות,
2 שיוויניות בין תלמידי העיר, יושרה וניהול ציבורי תקין?!"
3 (להלן: "פרסום א").
- 4
5 ב. "גוף ציבורי כמח מחלקת נוער בעיריית קריית מוצקין לא אמור לקיים ולסבסד אירוע
6 מצומצם יחסית לכ20 משפחות בשבתות בבתי אירוח שונים בארץ מכספי הציבור של
7 העיריה...
8 1. משפחה עם ילדים קטנים זה ממש לא תחום העיסוק של מחלקת הנוער.
9 2. עיריה לא אמורה לסבסד אירוח בבית הארחה ועוד מראש למספר מצומצם מאוד
10 של משפחתו על בסיס כל הקודם זוכה...
11 3. פרסום של אירוע עירוני חייב להיות מפורסם באופן שיוויני ושקוף לכל הציבור –
12 בשלטים, בעיתונות כמקובל בפרסום עירוני ולא רק פוסט בפייסבוק במקרה הטוב
13 ובעיקר בווטסאפים פרטיים של מארגן האירוע לחבריו...
14 4. לא ראוי לעשות שימוש בתפקיד הציבורי בעיריה לצרכים חברתיים ואישיים של
15 מארגן האירוע. כך שבלעדי צרכים אלה האירוע לא היה מתקיים כפי שגם לא התקיים
16 בעבר, ואינו מקובל ובצדק במחלקות דומות בעיריות ברחבי הארץ.
17 מנהל גוף עירוני / ציבורי חייב לנהל מתוך יושרה ציבורית בלי מניעים אישיים כדי
18 לא לעשות שימוש פסול במעמדו ובכספי הציבור.
19 5. מודגש בפרסום שהעלות מסובסדת – אכן יש כאן סבסוד של אלפי שקלים באירוח
20 כ20 משפחות לשבת בבית הארחה במחירים אלה ובמיוחד במחיר לילדים.
21 בפרסום אחד לא היה רשום מי הגוף המסבסד.
22 וכי יש למארגן עמותה או תורם נסתר?
23 האם מדובר על כסף ציבורי של מחלקה בעיריה הקשורה למארגן? כפי שניתן לראות
24 בפרסומים מסויימים לשבתות אלה את הלוגו של מחלקת הנוער...
25 במידה וכן – האם ראוי למחלקה זו ולארגן אירוע מסובסד מעין זה בכספי הציבור?
26 אם הכל כשר למהדרין מדוע יצא פרסום ללא לוגו?
27 6. מי שילם על בנות השירות?
28 האם ראוי לרתום בנות שירות לאומי שקשורות למחלקת הנוער לאירוע מעין זה שלא
29 קשור לנוער עצמו?
30 7. מי יודע על הפרסום? היכן זה פורסם ובעיקר היכן לא פורסם?
31 8. במידה והמימון הוא מגוף עירוני של מוצקין – האם רק משפחות ממוצקין השתתפו
32 באירוע שמוגבל למספר מצומצם של משפחות וזהו לסבסוד או גם משפחות מחוץ
33 לעיר? והשאלה אינה סתמית...
34 וזו רק דוגמא אחת להתנהלות ציבורית בעייתית של המארגן לכאורה!

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 ראשי ערים בארץ נכנסו בשנים האחרונות לכלא על פרשיות שחיתות גדולות,
 2 שמעורבים בהם כספים רבים, והציבור צריך לסלוד מהתנהגות פסולה זו גם אם ראש
 3 העיר שנאשם עשה גם הרבה דברים טובים בתפקידו.
 4 גם "שחיתות קטנה" של בעלי תפקידים שונים בעיריות, טובים ככל שיהיו, צריכים
 5 אנו לסלוד ממנה, לא לתת לה יד ולדרוש התנהלות ציבורית ראויה בכספי הציבור מכל
 6 אדם העוסק בתפקיד ציבורי".
 7 (להלן: "פרסום ב").

8
 9 ג. "ושוב לכאורה ניצול תפקיד בעיריה לצרכים אישיים וחברתיים.
 10 מנהלת מחלקת צעירים ונוער בעיריה, יש בת במועצת התלמידים של בית הספר
 11 מצפ"ה.
 12 אז פתאום השנה "מועצת התלמידים" החליטה על אירוע לט"ו בשבט עם קק"ל.
 13 יש בטח עוד הרבה מועצות תלמידים בבתי ספר יסודיים בארץ שמתפים פעולה עם
 14 קק"ל.
 15 אם מנהלת מחלקת הצעירים והנוער היתה מסייעת בקשרים מאחורי הקלעים בלי
 16 לערב גוף עירוני זה קביל ומבורך. יש הורים רבים שעוזרים בשקט לקדם את בית
 17 הספר בלי רעש וצלצולים.
 18 מדוע הלוגו של מחלקת הנוער והצעירים מופ... עוד...".
 19 (להלן: "פרסום ג").

20
 21 ד. ועוד הודעה בקבוצת ווטסאפ של "סרוגי מוצקין", שלצדה נרשם התאריך מיום
 22 06.02.2020, וללא שצוין שם הכותב:
 23 "השנה "מועצת התלמידים" החליטה על אירוע לט"ו בשבט עם קק"ל.
 24 יש בטח עוד הרבה מועצות תלמידים בבתי ספר יסודיים בארץ שמתפים פעולה עם
 25 קק"ל...
 26 ברור שמי שעומד מאחורי האירוע זו אותה מנהלת בעיריה שדואגת לאירוע תחת
 27 מועצת התלמידים.
 28 מילא אם היא היתה מסייעת בקשרים מאחורי הקלעים בלי לערב גוף עירוני. יש
 29 הורים רבים שעוזרים בשקט לקדם את בית הספר בלי רעש וצלצולים...
 30 ומדוע הלוגו של מחלקת הנוער והצעירים מופיע בפרסום ???
 31 הרי שוב יש כאן חריגה בוטה מתלום העיסוק של המחלקה – לא מדובר כאן בנוער
 32 ומשפחות צעירות אלא בבית ספר שבמקרה הבת של המנהלת לומדת שם והיא גם
 33 במועצת התלמידים...
 34 במקרה הטוב שלא מעורב כאן כסף ציבורי של העיריה ותמיכה ציבורית אז סתם
 35 מדובר ברצון להתפרסם ולקבל אהדה מחברותיה.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 אבל אם יש כאן סיוע ממשי של גוף עירוני לאירוע שוב במוסד חינוכי אחד מכל העיר
2 משיקולים זרים של סיוע לבת ולחברות של מנהלת הגוף העירוני, זה כבר גובל לכאורה
3 בשחיתות ציבורית.
4 ולכאורה, שוב לא בפעם הראשונה..."
5 (להלן: "פרסום ד").

6
7 ה. הודעה בקבוצת ווטסאפ "פעילויות הסרוגים ועוד", מיום 18.09.2019:

8
9 "אחר פעם בתפקידה בעירייה כדי... "ולהתחרות" בנו (כדי לרצות את רא... עצמה...)
10 ומערבבת פוליטיקה בעובדתה בעירייה כפי שגם שופט בית המשפט הורה לה בעניין
11 השתתפותה בכנס פוליטי של ראש העיר כאשר היה לה אסור לעשות כן. הלא היא
12 גברת שירלי למפל מנהלת מחלקת הנוער שמשתמשת לכאורה בתפקידה ובכספי
13 ציבור המיועדים לנוער לארגן אירועים מתחרים לאירועים שלנו, אירועים שחורגים
14 מתחום הנוער, ויש לכך מספר דוגמאות...
15

16 אז כיצד שנאתה של שירלי למפל גרמה לזה שאין נציגות דתית בעירייה??
17 שנאה עד כדי כך שאמרה אשת החינוך המהוללת שאני אויר בשבילה והיא מכפישה
18 אותי, מרחיקה ממני חברים ומזהירה קומונריות לבל יעזו לשתף איתי פעולה, ואפילו
19 פרשה מתחרות שחמט משפחות לעיני ביתה כדי לא לשחק איתי כאילו מדובר בשחקן
20 ישראלי ואירני... (ממש חינוכי וספורטיבי...)
21

22 אז חבר משותף ביקש שאשב עם מזוז. ביקש אז ישבתי. הבהרתי לו שאני מוכן ללכת
23 גם איתו אם יהיה לי מקום רציני ברשימה כדי שאוכל להשפיע... מה מזוז אמר לי
24 בסוף הישיבה מול אותו חבר מתווך.
25 אם אלך איתך שירלי לא תלך איתי...
26

27 זו הסיבה האמיתית לכישלון מזוז שבזמן שהיה אפשר ללכת יחד הוא דחה אותי בגלל
28 שנאתה של שירלי למפל שאגב בעלה כן היה מועמד ברשימתו.
29 אבל זה לא הפריע למזוז, יחזקאל יואלי (שעבר לא מזמן לחיפה) וחבריו שהרבו
30 בהכפשות ושקרים לספר שלא הלכתי איתם בגלל נושא עדתי... שזה שקר וכזב".
31 (להלן: "פרסום ה").

32 ה. הודעה בקבוצת "סרוגי מוצקין" בפייסבוק, מיום 05 לאפריל (לא צוינה שנה):

33
34 "זו דוגמא לחשבון פיקטיבי לא אמיתי ברשת החברתית שהיה בשימוש עד לאחרונה
35 ע"י יחזקאל יואלי משיקולים פוליטיים ואישיים שנועד לצרכי הכפשה לא מוסרית...
36

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 החשבון הפיקטיבי הנ"ל החליף שמות מספר פעמים, ופירסם פוסטים רבים שבהם
2 ישנם אי דיוקיים, חצאי אמיתות ושקרים מגמתיים, תוך כדי שיחזקאל יואלי מפעילו
3 מנסה ליצור חברות עם אנשים שאינו מכיר אבל קשורים לחשבון שלנו כדי להכפיש...

4
5 זו דוגמא לביעור חמץ הנדרש ברשת החברתית.
6 להפסיק פעילות מכפישה לא מוסרית תחת דמות לא אמיתית. שהרי לפחות עוד נותרה
7 בושה למפעיל הדמות הפיקטיבית שלא לפרסם את ההכפשות דרך חשבון האישי,
8 מה גם שכך הוא מקווה לברוח מתביעות אפשריות...
9 הוא רק שוכח שיש את השופט האמיתי שרואה הכל והוא בורא עולם.
10 אבל לא רק מפעיל הדמות הפיקטיבית מתנהג באופן לא ראוי וצריך לבער את חמצו
11 ברשת החברתית.

12 גם חבריו שיודעים על מעשיו ומאפשרים לו להמשיך בהם חוטאים ובפרט מר נחום
13 מזוז פטרוננו, שהרי הדמות הפיקטיבית קושרה בעבר לאתר הבית היהודי בקריית
14 מוצקין שמפעילים יחזקאל יואלי (אגב הבחור עבר לגור בחיפה), ומר נחום מזוז.
15 בפרט שמי שמוסר למשתמש הפיקטיבי מידע שידוע רק לו כדי שהבחור יפרסם עוד
16 פוסט מכפיש. חוטא.

17 וכאן נשאלת השאלה – האם מנהלת מחלקת נוער בעיריית קריית מוצקין – הגברת
18 שירלי למפל שרק לה יש את המידע המצורף בפוסטים מטה שהיא גם ידידה של
19 יחזקאל יואלי, מתדרדרת מוסרית לשתף פעולה לכאורה עם ידיד המחזיק בדמות
20 פיקטיבית?? האם כך מתנהג מי שאמור לנהל מחלקה באגף החינוך במסירת מידע
21 רכילותי וגם לא מדוייק??
22 יש לבער את החמץ גם בהתנהגויות מסוג אלה וגם ברשת החברתית.
23 גם אם לגברת למפל קשה להכיל ביקורת לגיטימית על התנהלותה והשימוש שהיא
24 עושה כביכול בתפקידה...".
25 (להלן: "פרסום ו").

26
27 .ז. פוסט מיום 23.09.2019 בו נרשם:

28 "כולם יודעים מי זאת שירלי למפל...
29 מסיטה, מפלגת, משמיצה...
30 כן השופט קבע שהמעשה היה אסור.
31 האם גם על השופט תאמרי שהוא מטיל רשף... אגב רפש...לא רשף... קצת עברית
32 תקנית!
33

34 מי שבאמת מכיר את הגברת, אבל באמת, מכיר גם צדדים אפלים מאוד בגברת והפוסט
35 הזה הוא רק דוגמא לכך.
36 מי מזהירה קומונריות לבל ישתפו איתנו פעולה??

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 ועוד ועוד...
 2 אגב אפשר עדיין להתנצל על ההאשמה השקרית בפוסט..."
 3 (להלן: "פרסום ז").

4
 5 25. הפרסום הנ"ל היה, כך נראה, כתגובה על פוסט שנכתב על ידי התובעת ותוכנו כדלקמן:
 6 "אהובים, מצטערת אבל אני לא יכולה לשתוק יותר... יש בחור בשם דורון גרינברג
 7 שמטיל רשף וכותב עלי שקרים, אבל לא נותן לי אפשרות להגיב... כי הוא מוחק את
 8 התגובות שלי ושל אחרים...
 9 דורון גרינברג סרוגי מוצקין שפועל ממניעים פוליטיים ואינטרסים מנסה לפגוע בי
 10 בדרך ומשתף בכל מקום פוסטים של כתבה שהוצעה מהקשרה לחלוטין... (בכל קבוצה
 11 אפשרית וגם בעיתון) באמת שעצוב לי כי מי שמכיר אותי יודע שכל מה שמעניין אותי
 12 זה רק עשייה למען הכלל ולעשות טוב... אמנם כולם יודעים גם מי זה דורון גרינברג...
 13 אבל עדיין אני לא מוכנה לעמוד כמו שק חבטות ולספוג... מצרפת את הפוסט – מקווה
 14 שמי שמכיר אותי ידע לשפוט. אוהבת (לב) ."

טענות הנתבע:

15
 16
 17 26. הגנת הנתבע תובא בתמצית, משזו זהה עד דומה לתצהיר עדותו הראשית שיפורט בהרחבה
 18 להלן; לטענת הנתבע, התביעה דנא הינה תביעת סחיטה פוליטית, ותביעת השתקה, שמטרתה
 19 למנוע ממנו להעביר ביקורת ציבורית פומבית כנגד עיריית קריית מוצקין, והעומד בראשה
 20 במועדים הרלבנטיים, מר חיים צורי, על מנת שימשוך תביעה קיבוצית שהוגשה כנגד העירייה
 21 והעומד בראשה בסך 2.5 מיליון שקלים בגין שימוש שלא כדין במאגרי המידע של עיריית קריית
 22 מוצקין.

23
 24
 25 27. הנתבע טען כי עבר להתגורר בעיר בשנת 2005. בשנת 2013, הנתבע נכח כי חסרות לביתו חברות
 26 דתיות ופעילויות המתאימות לדתיים לאומיים, כפי שגדל בילדותו. הנתבע ביצע פעילות
 27 התנדבותית בבית אבות "אלדן", ומצא שקיימים בעיר מספר דתיים שאין להם חוט מקשר.
 28 במטרה לחבר בין אותם אנשים, וליצור קהילה משותפת עם פעילויות משותפות, ובפרט
 29 לילדים, התאגדו להן חמש משפחות דתיות לתפילות ופעילות משותפת בשבתות. לאחר הוספת
 30 עוד ועוד משפחות לפעילויות המשותפות, מספר חברים, בהם הנתבע, החלו לארגן פעילויות
 31 כגון טיולים ואירועי חג, לרבות פעילויות עם בית הספר היסודי ממלכתי-דתי "מצפה".
 32 התפתחות הקהילה הובילה את הנתבע להקים ביום 25.06.2013 עמותה, יחד עם שמונה חברים
 33 נוספים, שתהיה גרעין תורני קהילתי התנדבותי, ששמה "סרוגי מוצקין" בסיועו של כבוד הרב
 34 שמעון נתנאל טיטלבוים. תחילה הייתה כתובת העמותה אצל מר איליה זטקובצקי כאשר בין
 35 מטרות העמותה, חינוך ילדים ומבוגרים לערכים יהודיים.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 28. העמותה זכתה, כך לטענת הנתבע, לתמיכה מעודדת מעיריית קריית מוצקין, כאשר התובעת
2 היא אשר חיברה בין "סרוגי מוצקין" לעירייה, והיא הייתה הגורם אשר דחף לכך שהעירייה
3 תתמוך ותסייע לפעילותה של העמותה. העמותה החלה להוציא לקהילה הדתית את
4 ה"קהילתון", עיתון קהילתי שבני הקהילה כתבו בו; הנתבע פעל לטענתו בהתנדבות מלאה,
5 לרבות בהוצאת הקהילתון, תוך השקעת כספים מכיסו הפרטי. הנתבע הוסיף כי עשייתו
6 במסגרת העמותה קיבלה את ברכתה של העירייה, העומד בראשה, וכן של התובעת.
7
8 29. לטענת הנתבע, ראש העיר, מר צורי ביקש להדיח את נציג הציבור הדתי המכהן בעירייה, מר
9 בומה ברח"ד וזאת משום שסבר שכבוד הרב טיטלבוים יוכל לסייע לו בכך. כן ביקש ראש העיר,
10 כך לטענת הנתבע, להדיח ממועצת העיר את מר משה ברח"ד אשר היה נציג הציבור הדתי
11 מסורתי. על כן, ראש העירייה סייע לעמותת "סרוגי מוצקין" להתקדם פוליטית, במטרה לפלג
12 את מפלגתו של מר בומה ברח"ד ששמה "תנועת לב". עוד לטענתו, העירייה סייעה לעמותת
13 "סרוגי מוצקין" להקים תנועה פוליטית, הן ברישום של מספר אנשים התומכים בה לשם הרצת
14 התנועה להתמודדות על מקום במועצת העיר, והן באמצעות פתיחת חשבון בנק בבנק לאומי
15 בסניף קריית מוצקין. הנתבע, לטענתו, לא היה ברשימת התנועה להתמודדות על מקום במועצת
16 העיר, ואף הרב טיטלבוים לא ניגש לבחירות.
17
18 30. לטענת הנתבע, בבחירות אשר התקיימו ניצח משה ברח"ד ויחד עם העירייה שמו להם למטרה,
19 ככל הנראה כחלק מהסכם קואליציוני להחליש את כוחה של "סרוגי מוצקין", בין היתר על
20 דרך פגיעה בפעילויות הציבוריות שכולן מתרומות ומטרותן התנדבות לציבור הילדים וההורים
21 בציבור הדתי בכלל, ובקריית מוצקין בפרט.
22
23 31. לטענת הנתבע, התובעת אשר עד לרגע כתיבת טיעונו, הייתה תומכת נלהבת של "סרוגי
24 מוצקין", הבינה ככל הנראה את המסר, והחלה להתעמר בנתבע ובני משפחתו, והפכה את
25 חייהם לסיוט, תוך שהיא עושה עליהם חרם מוחלט. לטענת הנתבע, התובעת ביקשה לבצע
26 לנתבע סיכול פוליטי ממוקד.
27
28 32. לפי הנטען, בעלה של התובעת, מר דוד למפל (להלן: **"בעלה של התובעת"** או **"מר דוד למפל"**),
29 הינו פעיל פוליטי ופעיל בסיעת "הבית היהודי" וחבר בה והיה מועמד בבחירות האחרונות
30 למועצת העיר מטעמה. תנועה זו הינה מתחרה עיקרית ל"תנועת לב", שבה הנתבע הינו מספר
31 2, כששתי התנועות מתחרות על אותו פלג בוחרים בעיר קריית מוצקין.
32
33 33. לטענת הנתבע, חיזוק לטענותיו נמצא בעובדה שהמקרים בגינם הוגשה התביעה למעשה אינם
34 קשורים לתובעת למעט מעורבותה הפוליטית, כך לשיטתו, שמטרת הגשת התביעה היא
35 להתנקם בו ובבני משפחתו. כן הוסיף הנתבע, כי התובעת צירפה לתביעתה חלקים קטנים של
36 כתבות מתוך הודעות שלמות ורציפות, במטרה להוציא דברים מהקשרם.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1
2 34. הנתבע הדגיש, כי התביעה הינה למעשה תביעה פוליטית שמטרתה רדיפה אישית נגדו, בשל
3 העובדה שבחר לרוץ לפוליטיקה, ומאחר והוא מהווה "איום" פוליטי כנגד התובעת, בעלה
4 ותנועתם הפוליטית. לטענתו, העובדה כי אין במקרה זה פגיעה אישית בתובעת, אלא ביקורת
5 ציבורית בעניין שימוש בכספי ציבור נובעת מהאמור בסעיף 4 לתביעה, כי פעולות הנתבע נעשו
6 במטרה לפגוע בתובעת בשל היותה עובדת עירייה ובשל כך בלבד.
- 7
8 35. הנתבע הליון, בין היתר, על כך שהמחלקה שמנוהלת על ידי התובעת פועלת תוך חריגה
9 ממטרותיה המוצהרות. הנתבע הפנה למטרות מחלקת הנוער, כפי שזו הגדירה אותן, בהן בין
10 היתר דאגה לנוער, בגילאים של כיתות ט'-י"ב. לטענת הנתבע, ראוי לו ואף חלה עליו חובה
11 לבחון את פעילות המחלקה שבניהולה של התובעת, ובכלל זה את השאלה האם היא פועלת
12 בהתאם למטרותיה; קרי, האם המחלקה משתמשת בכספי הציבור למטרות שאינן מטרות
13 המחלקה, ואם כן לאילו מטרות, ומה הסיבות לכך.
- 14
15 36. הנתבע טען כי כתב התביעה מלמד על כך כי הוא העלה הסתייגויות ושאלות לגיטימיות
16 המבטאות ביקורת ציבורית, ובפרט לעניין פעילות המחלקה שלא למטרות שהוגדרו בה.
17 הסתייגויות אלו אינן מהוות לשון הרע, שכן קיימת חובה ציבורית לשאול שאלות, והעירייה
18 מחויבת כגוף ציבורי להשיב עליהן. התובעת, כך לפי הנתבע, מבקשת להשתיק ביקורת זו
19 שמעלה נתבע.
- 20
21 37. בפרט ציין הנתבע, כי במקרים עליהם נסמכה התובעת, כלל לא אוזכר שמה, כך שאין לה כל
22 עילת תביעה כנגד הנתבע, וכך גם לא כל יריבות. הוסיף הנתבע, כי אין לתובעת עילת תביעה
23 מהותית מעבר לכך שחלות ההגנות הקבועות בדיון, זאת משום שהסתייג בניסוחו תוך שימוש
24 במילה "לכאורה". הנתבע הפנה לכך שבפרסומים השונים לא צוין שמה של התובעת, אלא
25 השיוך נעשה על ידי ציון "מנהלת מחלקה", ותוך הסתייגות אגב שימוש במילה "לכאורה".
- 26
27 38. לטענת הנתבע, התובעת לא ציינה מקרים ספציפיים אודות הפגיעה בשמה הטוב, אלא אך
28 טענות כלליות, ובאופן בלתי ממוקד, תוך העלאת טענות בשם ראש העיר ועובדיו ללא כל
29 סמכות, לרבות עירובו של בעלה ללא קשר לתביעה. כן נטען שהמסמכים שצורפו על ידי התובעת
30 לתביעתה, אינם קריאים.
- 31
32 39. באשר לקבוצת "סרוגי מוצקין" בווטסאפ, טען הנתבע, כי הוא לא פתח את הקבוצה, אלא היא
33 נפתחה על ידי אדם בשם דותן לוי במסגרת טיול משותף של 10 משפחות בירושלים; כן טען
34 הנתבע כי את בעלה של התובעת הכיר מבית הכנסת "אוהל יונה".
- 35
36 40. לטענת הנתבע, הואיל והתובעת הינה עובדת העירייה, שהינו גוף ציבורי, חל עליה איסור לעסוק
37 בכל פעילות פוליטית, בפרט לקידום ושמירה על העירייה והעומד בראשה, כפי שמשתמע

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 מהתביעה שעשתה, כך לטענת הנתבע. באשר לעזיבת בעלה של התובעת את "סרוגי מוצקין",
2 טען הנתבע כי בעלה עזב בנסיבות אחרות מהמתואר בתביעה, על פי הודעת דוא"ל שצורפה
3 לכתב ההגנה.
- 4
5 41. באשר לפרויקט המצוינות לו טענה התובעת, השיב הנתבע, כי עסקינן בפעילות המתקצבת
6 מכספי ציבור, כאשר עובדתית העניין לא הובא לידיעת הורי כלל התלמידים בבתי הספר
7 היסודיים בעיר קריית מוצקין; לפי הנטען, הפרויקט לא הובא לידיעת כלל התלמידים ממוצא
8 אתיופי, ולא הובא לידיעת כלל התלמידים בבית הספר "מצפה". רק הילדים המשתתפים
9 בפרויקט ידעו עליו, ומי שקבעה ונתנה פרטים על הפרויקט הייתה התובעת שהיא מנהלת
10 מחלקת הנוער, ולא מנהלת בית הספר, כנטען. עוד לגרסת הנתבע, רק 25% מהתלמידים ממוצא
11 אתיופי השתתפו בפרויקט ולא 100% מהם (כאשר 75% מיתר התלמידים לא היו ילדי מצוינות
12 אלא תלמידי מד"צים).
- 13
14 42. את עותק הפוסט המלא אליו הפנתה התובעת, צירף הנתבע ונוסחו כדלקמן: "מלבד האפליה
15 הלא ראויה בבחירת התלמידים, מעניין שהכיתה שזכתה בפרוייקט מכלל בתי הספר בעיר
16 היא כיתה של הבת של... מנהלת מחלקת הנוער... באמת מה הקשר בין מחלקת נוער לכיתה
17 ד בבית הספר? האם שוב מישהו מנצל לכאורה את תפקידו בעירייה וכספי ציבור לטובת ילדיו
18 וחבריו? בפוסט של "החממה" המצורף, בכלל נאמר שמדובר בילדי מדצי"ם של מחלקת
19 הנוער – כאשר הילדים הנבחרים ממש לא רשומים במדצי"ם! האם תקציב מדצי"ם הופנה
20 לטובת החברים של הבת של מנהלת מחלקת הנוער? מצד שני בהזמנה המצורפת נמצא לוגו
21 דווקא של המשרד לשיוויון חברתי – אז האם תקציב שמיועד לילדי רווחה הופנה לילדים
22 אחרים שלא נמנים על קבוצה זו? ולמה הפרוייקט הזה לא חל בכל בתי הספר בעיר ובכיתות
23 רבות נוספות בבית הספר מצפה? בתי הספר בעיר ובכיתות רבות נוספות בבית הספר מצפה?
24 האם זה מוסרי לנצל תפקיד בעירייה לכאורה לקדם עניינים אישיים וחברתיים? ולכאורה לא
25 בפעם הראשונה...".
- 26
27 43. בהקשר זה טען הנתבע, כי ביחס לפרויקט כזה, אף אם הינו ללא עלות כספית, חלה חובה ליידע
28 את כלל בתי הספר תוך מתן הזדמנות שווה לכולם ותוך שקיפות ציבורית, ללא אפליה. לטענתו,
29 הפרויקט לא הוצע לכלל הילדים ממוצא אתיופי בבית הספר "מצפה". הוסיף וטען הנתבע, כי
30 משעה שהפרויקט נוהל על ידי מחלקת הנוער, כל עובדי המחלקה מנועים מלהשתתף בפרויקט,
31 לרבות בני משפחותיהם.
- 32
33 44. בעניין הפרסומים שנטענו על ידי התובעת בדבר "נפוטיזם בבחירת התלמידים" ציין הנתבע
34 בהגנתו, כי אין לתובעת כל נגיעה לפרסום ולכתבות שצורפו, ואלה מתייחסים לבית הספר
35 "מצפה", ללא קשר אליה. לשיטת הנתבע, יש באמור כדי ללמד שהתובעת הינה שלוחה של

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 אחרים, ומטרת התביעה להשתיק את הנתבע ולהפחידו. לטענתו, היות והכתבה מתייחסת
2 לבית הספר, רק המנהלת ומשרד החינוך רשאים לטעון טענות בהקשר זה.
3
4 45. הנתבע הוסיף כי בידי הוכחות להתערבות בית הספר בבחירת וועד ההורים. לטענתו, באחד
5 המקרים, כשיו"ר ועד מוסדי, גב' גרציה לוי, לא נבחרה לנציגות חברי וועד הכיתה, התערבה
6 המורה בבוטות, ועצרה את תהליך הבחירה. לטענתו, בית הספר ביצע התערבות פוליטית
7 להדחתו מחברותו בוועד הכיתה ובבחירות לנציגות הוועד המוסדי, וזאת בניגוד לחוזרי המנכ"ל
8 של משרד החינוך.
9
10 46. באשר לפרסומים אחדים המפורטים בתביעה, הנתבע הכחיש את מעורבותו להם, וטען כי אלה
11 נוצרו על ידי גורם המכונה "טרול", על ידי יריביו הפוליטיים, בהם בעלה של התובעת, ובפרט
12 היא עצמה, זאת משום שפורסמו נתונים אשר היו בידיעתה האישית של התובעת. פרטים אלו
13 מתייחסים לפגישה בזמן אמת בין מנהלת בית הספר לנתבע, לרבות תוכנה.
14
15 **הראיות שהוגשו לתיק ביהמ"ש :**
16
17 47. מטעם התובעת הוגש תצהירה של התובעת ותצהירים מאת הגב' שרון אלחנן, הגב' חנה חיה
18 קושילביץ, הגב' שולמית ברכה אפריים, מר דותן דוד לוי והגב' אריה גחלת.
19
20 48. מטעם הנתבע הוגשו שני תצהירים: תצהיר שלו עצמו ותצהירו של מר צבי ציקי אבישר.
21
22 49. הנתבע ביקש לזמן לעדות מטעמו, ללא תצהיר, את מר שמעון נתנאל טיטלבוים, מר אבישי
23 רוזנפלד וכן מפקד תחנת המשטרה בקרית מוצקין (ראו בקשה מיום 25.05.2021). בקשת הנתבע
24 לזימון העדים הנ"ל נדחתה ביום 02.08.2021 מהנימוקים שפורטו בהחלטה, כאשר התאפשר
25 לנתבע להגיש בקשה מחודשת המפרטת נימוקים המניחים את הדעת להזמנת העדים האמורים
26 ללא תצהיר. בקשה מחודשת לא הוגשה, כך שבסופו של יום מטעם הנתבע העיד אך ורק הנתבע
27 בעצמו, כאשר התובעת ויתרה על חקירתו של העד צבי ציקי אבישר.
28
29 50. במסגרת תצהירה, התובעת חזרה על האמור בתביעתה, ובפרט הצהירה, כי לאחר היכרותה עם
30 הנתבע, בשלב כלשהו החל להתנהג בצורה בריונית כלפיה וכלפי חברים נוספים בקהילה הדתית
31 לאומית בעיר קריית מוצקין, אשר תצהיריהם הוגשו לתיק. התובעת הצהירה כי ביקשה לנתק
32 את קשריה עם הנתבע, משמצאה כי הוא תומך במועמדותו לכנסת של ח"כ איתמר בן גביר,
33 שדעותיו הקיצוניות כלפי האוכלוסייה הערבית ידועות לכל (ראו למשל סעיף 5 לתצהיר).
34
35 51. התובעת הצהירה כי בשלב כלשהו הבינה שמניעיו של הנתבע אינם עשייה קהילתית משותפת,
36 אלא צבירת הון פוליטי על חשבונה וחשבונם של חברים נוספים. משום כך, הצהירה התובעת,
37 היא ובעלה, על יציאה מן העמותה שהקים הנתבע, וכך גם התרחקו ממנה כל המייסדים של

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 עמותת "סרוגי מוצקין", בהם מר נתנאל טיטלבאום ואשתו. התובעת הצהירה כי אין לה כל
2 קשר לפוליטיקה המקומית והיא מתרחקת ממנה "כמו מאש". התובעת אישרה כי באחד
3 המקרים ביקרה במטה הבחירות של ראש העיר, וזאת כדי לפגוש צעירים בהם טיפלה בעבר
4 וסייעה להם, ולא היה ידוע לה כי ביקור שכזה יתפס כבעייתי.
- 5
6 52. בפרט, הצהירה התובעת, כי התביעה הוגשה כמוצא אחרון, לאחר ניסיונות גישור, לרבות
7 באמצעות פניה לרבנים, ולמפקד תחנת המשטרה באזור, ואף על פי כן הפך אותה הנתבע
8 לטענתה ל- "שק חבטות". התובעת הצהירה, כי מעולם לא השתמשה בכספי הציבור לטובתה
9 האישית או לטובת מי מקרוביה, ולא השתמשה בכספים אלו לפעילות שאיננה בהגדרת
10 התפקידים שנקבעו לה מראש על ידי ראש העיר. התובעת פירטה בתצהירה, כי הכל נעשה
11 בשקיפות ותחת ביקורת מתמדת, וזאת בניגוד להאשמות אשר הנתבע הטיח בה. לטענתה,
12 הנתבע פרסם מודעה גדולה בקהילתו, המחולקת בכל בתי הכנסת בעיר קריית מוצקין, בצירוף
13 שמה המלא, ותוך ייחוס לה: "התנהלות לא ראויה לכאורה בכספי ציבור". לטענתה, היה על
14 הנתבע לפנות למבקר העירייה עובר להגשת התביעה, וכן לגורמים אחרים רלוונטיים. זאת עשה
15 הנתבע, רק לאחר הגשת התביעה, כאשר מסירת גרסתה של התובעת למבקר, הביאה לדחיית
16 הטענות נגדה.
- 17
18 53. התובעת הצהירה, כי מתוקף תפקידה כמנהלת מחלקת הנוער אחראית היא על כל תחום
19 החינוך הבלתי פורמלי ברשות. בשלב כלשהו, כך לפי התובעת, שונה שם התפקיד למנהלת
20 מחלקת צעירים, חברה ונוער, וככזה הוא כולל את הנוער, הצעירים ואת הפעילות הקהילתית
21 לכל הגילאים; במחלקה המנוהלת על ידי התובעת, ישנה פעילות לילדים ונוער עולים
22 מאתיופיה, ילדי חינוך מיוחד, קבוצות אמהות ובנות, פעילות מד"צים, מועצת נוער, פעילות
23 למבוגרים מההוסטלים של אק"ם, "מגשימי יומולדת", אולפן ללימוד עברית למבוגרים ועוד.
- 24
25 54. התובעת התייחסה בתצהירה לפרויקט המצוינות שבמחלוקת וטענה כי לא ייתכן שבפרסום
26 רשמי של היחידה או הרשות, יהיה אזכור כי הפרויקט מיועד לאוכלוסייה מסוימת, שכן יהיה
27 בכך כדי להפלות. בכל מקרה, צוין לוגו בית הספר "מצפה". התובעת הצהירה כי אחד מתחומי
28 האחריות ב-3-4 השנים האחרונות, כלל את תחום סיוע וקידום יוצאי אתיופיה. בישיבה רבת
29 משתתפים אושר תקציב לבית הספר מצפה לטובת פרויקט המצוינות, לאור העובדה כי 25%
30 מתלמידי אותו בית הספר הינם עולים מאתיופיה. התובעת חזרה על טענתה כי עסקינן בסכום
31 ייעודי, או במלים שלה – "כסף צבוע", אשר ממילא לא ניתן להעביר לפעילות אחרת, זולת
32 הפעילות הספציפית שלה ייועד הכסף. התובעת חזרה על טענתה כי התלמידים נבחרו על ידי
33 הנהלת בית הספר, ושיקוליה, ולא הייתה לה לתובעת יד ורגל בבחירתם.
- 34
35 55. כך נהגה התובעת, למנוע חשש למשוא פנים, משום שבתה לומדת באותו בית הספר, ובאותה
36 שכבת גיל של בתו של הנתבע. התובעת חזרה על טענתה, כי הנתבע הגיב כפי שהגיב, משיצא

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 קצפו על כך שבתה של התובעת נבחרה, ובתו של הנתבע לא נבחרה. דבר התכנית הובא לידיעת
2 התלמידים המצטיינים במתכוון, וזאת משום שהתוכנית הייתה מיועדת מלכתחילה לתלמידים
3 מצטיינים בלבד. בניגוד לטענת הנתבע, הצהירה התובעת, כי אף תלמיד בתכנית זו לא היה שייך
4 למד"צים.
- 5
6 56. הגב' שרון אלחנן הצהירה כי היא מכירה את התובעת מזה 14 שנים, ועבדה עמה כשנתיים
7 בהיותה רכזת נוער ביחידת הנוער בעירייה. העדה הצהירה דברים בשבחה של התובעת לעניין
8 מקצועיותה ואישיותה וכי הפעילות שנעשתה ביחידה נעשתה לטובת הנוער והקהילה, ומתוך
9 שיקולים מקצועיים בלבד. העדה הצהירה כי נחשפה לפוסטים שכתב הנתבע, והיא אף הגיבה
10 להם. העדה מסרה כי הנתבע ביצע לתובעת "רצח אופייני", ודרכה ופעילותה הוצגו בצורה
11 מעוותת. העדה הצהירה, כי לאחר שהשיבה לפוסטים האמורים, גם היא "זכתה למקלחת של
12 צוננין" מצד הנתבע, תוך רמיזות על היותה עובדת לשעבר במחלקה. העדה הצהירה בין היתר
13 כי נחשפה לסבלה של התובעת אשר נשברה ובכתה עקב כל פרסום שעשה הנתבע.
- 14
15 57. העדה חנה חיה קושילביץ הצהירה כי היא עובדת באולפנת "סגולה", אולפנה לבנות בעיר, וכן
16 רכזת באולפנה של נערות בכיתות שמגיעות מרקע סוציו אקונומי נמוך. העדה הצהירה כי היא
17 מכירה את התובעת משך 15 שנים, והיא נחשפה לעשייתה המרובה שלה מול מחלקת הנוער
18 בעיר, צוות היחידה, עובדי העירייה, עמותות שונות, וכן ההורים של הילדים שלוקחים חלק
19 בפעילותה. העדה גם היא, כמו גב' אלחנן, הצהירה דברים בשבחה של התובעת, ובכלל זה
20 הצהירה כי התובעת תרמה רבות לבנות האולפנה בה עובדת העדה חיה, לרבות מכספה האישי;
21 כך גם הצהירה על מקצועיותה של התובעת. גם עדה זו העידה על השפעת הפוסטים של הנתבע
22 להם נחשפה התובעת, בדומה לעדה אלחנן.
- 23
24 58. העדה שולמית ברכה אפריים הצהירה כי היא מכירה את התובעת קרוב לשבע שנים, בהיותה
25 רכזת שירות לאומי של צעירים בעלי צרכים מיוחדים באזור חיפה והקריות. עדה זו בדומה
26 לעדים אחרים מטעם התובעת, הצהירה בשבחה של התובעת, וכן לעניין הפוסטים שנחשפה
27 להם מטעם הנתבע. לעניין המיזם "המתברת המטיילת", מיזם התנדבות משפחות, עליו
28 הצהירה התובעת כפרויקט אשר גם הוא בטיפול, הצהירה העדה שולמית, כי הפרויקט הגיע
29 לבית הספר בו למד בנה; במסגרת זו התפתח שיח בעניין "נתינה" אשר בעקבותיו העדה תרמה
30 ארוחה לזוג קשישים, דבר שגרר הד חיובי וגרם לתרומות נוספות מצד הורים שונים, דבר שהחל
31 מאותו פרויקט. העדה שבה והצהירה על הפוסטים שפרסם הנתבע והשלכותיהם על פי ראות
32 עיניה, על התובעת.
- 33
34 59. העד דותן דוד לוי הצהיר, כי גם הוא היה שותף תחילה בפעילות קהילת "סרוגי מוצקין", אך
35 בשלב מסוים יצא מהתנועה משגילה כי היא התנועה היא תנועה פוליטית שמטרתה לקדם את
36 הנתבע, והיא איננה משרתת עוד את העיקרון של "גרעין קהילתי תורני". העד הצהיר בין היתר

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 כי הנתבע התנהל בכוחנות. עוד הצהיר העד, כי היה סגן יו"ר וועד ההורים בבית הספר "מצפה",
2 וכאשר הנתבע התמנה לנציג אחד הכיתות, הסב נזק רב למאבק הבית ספרי לקבלת תקציבים,
3 בשל ההשתלחות חסרת הרסן שלו כלפי ראש העיר. העד הצהיר כי היה זה ניכר, שהנתבע ביקש
4 לקדם את עצמו על גב התלמידים. בדומה הצהיר העד על הפוסטים שפרסם הנתבע והפגיעה
5 הקשה בתובעת אשר את ליבה הטוב ועשייתה הברוכה מוכרת וידועה לעד.
- 6
7 60. מר אריה גחלת הצהיר כי הינו מנהל פנימיית "סגולה" בעיר מזה 15 שנים ואף הוא היה שותף
8 בפעילות עמותת "סרוגי מוצקין", ולעתים אף אירח את פעילותה במועדון של פניית "סגולה".
9 העד הצהיר, כי היו מריבות רבות ואווירה בלתי נעימה שנוצרה בשל גישתו של הנתבע. באחת
10 הפעמים, הצהיר העד, הוא אף מנע מאחד החברים לפגוע בנתבע, לאחר שהאחרון לא אפשר
11 לאיש לדבר. העד הצהיר כי הפסיק להגיע למפגשים בשל התנהלות הנתבע. העד הצהיר על
12 מקרה בו הנתבע מנע הוצאת כספים מקופת וועד הכיתה לטובת ארגון מדורת ל"ג בעומר, בגן
13 "דקל", כך שההורים נאלצו לממן את האירוע מכספם הפרטי. העד ביקש להציג מקרה זה
14 כדוגמה אחת מיני רבות להשתלטות הנתבע ורעייתו על כספים לא להם. העד הצהיר על פועלה
15 החיובי של התובעת וכן דיבר בשבחה, וכך גם על הפגיעה הקשה בה בעקבות הפוסטים שפרסם
16 הנתבע.
- 17
18 61. הנתבע חזר בתצהירו על טענותיו בהגנה כי נקט בביקורת לגיטימית וכי התביעה דנא הינה
19 תביעת סחיטה פוליטית, תביעת השתקה שמטרתה סתימת פיות. מטרתה, כך לפי הנתבע,
20 למנוע ממנו להעביר ביקורת ציבורית כנגד העירייה, והעומד בראשה, מר חיים צורי, וגם כדי
21 להשפיע עליו למשוך את תביעתו הקיבוצית שהוגשה כנגד העירייה וכנגד ראש העיר בסך של 2.5
22 מיליון שקלים.
- 23
24 62. הנתבע חזר על טענותיו כי תחילה העירייה תמכה בפעילות קהילת "סרוגי מוצקין" מטעמו,
25 לרבות שיתוף פעולה מטעם ראש העירייה והתובעת בעצמה. עוד חזר על טענתו, כי ראש העירייה
26 ראה ברב טיטלבוים כמי שיכול לסייע לו פוליטית להדיח את נציג הציבור הדתי בעירייה, מר
27 בומה ברח"ד. מטעם זה סייע, כך להצהרת הנתבע, לעמותת "סרוגי מוצקין", מתוך ניסיון לפלג
28 את "תנועת לב" של מר בומה ברח"ד. הנתבע חזר על טענתו, כי משעה שמר בומה הצליח
29 בבחירות, שינתה העירייה את יחסה ל"סרוגי מוצקין", והתובעת פעלה כשלוחה של העירייה,
30 החלה להתעמר בנתבע ובאשתו, במטרה לחסלו פוליטית. עוד הדגיש הנתבע את העובדה שבעלה
31 של התובעת, דוד למפל, הינו פעיל מובהק בסיעת הבית היהודי, המתחרה הראשית של "תנועת
32 לב" בה הנתבע היה מספר 2 בבחירות האחרונות לראשית העירייה, כששתי הסיעות מתחרות
33 על אותו פלג בוחרים.
- 34
35 63. הנתבע חזר בתצהירו על טענתו כי המחלקה המנוהלת על ידי התובעת חרגה בפעילותה
36 מהגדרתה שהינה דאגה לילדים בכיתות ט-י"ב בלבד. הנתבע שב על כך כי יש לו חובה ציבורית

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 לוודא כי המחלקה הפועלת מכספי ציבור, פועלת כראוי ולפי מטרותיה המוגדרות. הנתבע חזר
2 והצהיר, כי לדידו לתובעת שהינה עובדת עירייה, אסור לעסוק בשום פעילות פוליטית לקידומה
3 של העירייה והעומד בראשה. הנתבע גם חזר והצהיר כי נסיבות עזיבתו של בעלה, דוד למפל,
4 את "סרוגי מוצקין" שונות מאלה שתיאר.
- 5
6 64. הנתבע שב וטען לעניין פרויקט המצוינות בבית הספר "מצפה", עליו אין אזכור בפליירים כי
7 דובר על פרויקט ליוצאי אתיופיה ולבית הספר מצפה בלבד; הנתבע שב על טענותיו כי הדבר לא
8 הובא לידיעתם שם כלל התלמידים בבית הספר, כי רק המשתתפים בפרויקט ידעו עליו, וכי מי
9 שקבע ונתן את הפרטים היא מחלקת הנוער ולא מנהלת בית הספר. לגרסתו, מאחר ועסקינן
10 בפרויקט ללא עלות כספית, חלה חובה ליידע את כלל בתי הספר היסודיים בעיר, ואין מקום
11 להפלות בין תלמידים בפעילויות ציבוריות הממומנות מכספי ציבור. הוסיף הנתבע, כי חוזרי
12 מנכ"ל מחייבים את מנהלת בית הספר לתת הזדמנות שווה לכלל התלמידים, כאשר הפרויקט
13 אף לא הוצע לכלל התלמידים יוצאי אתיופיה בבית הספר "מצפה".
- 14
15 65. הנתבע הצהיר כי ממילא התובעת איננה קשורה בדרך כלשהי לכתבה, שכן זו מתייחסת לבית
16 הספר "מצפה" בלבד. הפרסום מתייחס, כך לפי הנתבע, לתלונות כנגד התנהלות בית הספר בלבד
17 ובחירות אנשי הוועד. הגורמים הרלוונטיים להשיב לפרסומים אלו לשיטת הנתבע הם מנהלת
18 בית הספר ומשרד החינוך, אשר מצאו לנכון לשתוק.
- 19
20 66. הנתבע צירף מכתב מאת מנכ"ל הנהגת ההורים הארצית, גולדבלט זאב, המציין לכאורה כי
21 הנתבע פסול מלשמש כמועמד לנציגות ההורים בכיתה, בהיותו נציג עמותת "סרוגי מוצקין".
22 מכתב זה מפנה לחוזר מנכ"ל הפוסל מועמד מלשמש כנציג נבחר של ההורים כשהוא לוקח חלק
23 בעמותת העוסקת בחינוך. לשיטת הנתבע, מדובר בניסיון להתערבות פוליטית של בית הספר,
24 להדיח את הנתבע מחברותו בוועד הכיתה. הנתבע הפנה לחוזר המנכ"ל שלטענתו אסור למורה
25 ולמנהלת בית הספר לקיים זיקה כלשהי, ישירה או עקיפה, לבחירות הוועד המוסדי.
- 26
27 67. הנתבע שב והצהיר, כי גורם המכונה על ידו "טרול", שהינו יריב פוליטי, אשר ייתכן ויש לו זיקה
28 לתובעת, פרסם פוסטים מזלזלים ומכפישים שפגעו בנתבע. הנתבע הצהיר, כי בעלה של
29 התובעת, דוד למפל, הינו יריב פוליטי והתמודד במפלגת "הבית היהודי", לחברות במועצת
30 העיר. הנתבע הדגיש, כי אותו "טרול", ידע נתונים אשר היו אך ורק בידיעתה של התובעת.
- 31
32 68. הנתבע התייחס בתצהירו לפרויקט "מחברת מטיילת" עליה הצהירה התובעת וציין כי כתביו
33 הינם בבחינת ביקורת לגיטימית כנגד העירייה לעניין שימוש בכספים ציבוריים; הנתבע הצהיר
34 כי עסקינן בפרויקט עירוני של העירייה ששמו "מעשים טובים בגן – מחברת מטיילת", וכי לפי
35 השם עסקינן בפרויקט לגנים, ולא לילדי בית הספר, ובטח שלא למחלקת הנוער. הנתבע הביע
36 ביקורת על כך שהפרויקט הגיע אך ורק לבית הספר "מצפה", ולא לגן הדתי – גן ממ"ד גבירצמן,

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 ובכך לשיטת הנתבע הייתה אפליה בין מוסדות לימודיים. הנתבע ביקר את העובדה כי גם
2 בפרויקט קק"ל בוצע תעדוף על ידי מחלקת הנוער לבית הספר "מצפה", על פני מוסדות אחרים.
3
4 69. לתצהיר הנתבע צורף עותק חלקי של החלטת יו"ר ועדת הבחירות האזורית, כבוד השופט יצחק
5 כהן, מיום 05.07.2018, בעתירתו של העד צבי אבישר נגד ראש העירייה, מר צורי, ואחרים, בהם
6 התובעת (משיבה מס' 8 שם), למתן צו מניעה בהתאם לסעיף 17ב' חוק הבחירות (דרכי
7 תעמולה), תשי"ט-1959. במסגרת ההחלטה אכן ניתן צו מניעה כנגד התובעת, האוסר עליה
8 לקחת חלק בענייני הבחירות של ראש העיר, מר חיים צורי. להלן יובא הציטוט המלא מאותה
9 החלטה ככל שזו נוגעת לתובעת כאן (כפי שפורסם במאגר המידע נבו):

10
11 "המשיבה מס' 8 (התובעת – אז) משמשת כמנהלת יחידת הנוער בעירייה. לטענת
12 העותר, בתאריך 13.4.2018 התקיים במטה הבחירות של המשיב מס' 1 כנס של בוגרי
13 מחלקת הנוער העירונית, בהשתתפות מר יוסף סטלקול הנ"ל והגב' שירלי למפל.
14 המשיבה מס' 8 אישרה, כי הכנס אכן התקיים בתאריך הנזכר במטה הבחירות של
15 המשיב מס' 1. לטענת המשיבה מס' 8, בוגרי מחלקת הנוער התקשרו אליה וסיפרו
16 לה, כי הם עומדים להיפגש עם המשיב מס' 1, על מנת לבדוק אפשרות של קידום
17 תחום הצעירים בעיר. על כן, לטענת המשיבה מס' 8, היא הגיעה למקום למספר דקות
18 כדי "להתיישב איתם, לתת להם חיבוק, ולהמשיך בדרכי". לדעתי, חשוב מאוד
19 שמנהלת מחלקת הנוער תחבק את צעירי העיר. ואולם, נשאלת השאלה, מדוע עליה
20 לחבקם דווקא במטה הבחירות של המשיב מס' 1? עצם קיום האירוע במטה הבחירות
21 של המשיב מס' 1 מצביע על אופיו הפוליטי, ועל המשיבה מס' 8, כעובדת ציבור, היה
22 להדיר רגליה משם חרף רצונה לחבק את בוגרי המחלקה".

23
24 70. באשר לעד צבי צביקה אבישר מטעם הנתבע, אשר התובעת וויתרה על חקירתו, נתייחס להלן
25 בגוף ההכרעה.

26
27 71. בהמשך להחלטתי מיום 02.06.2021 בבקשות הצדדים ההדדיות למחיקת סעיפים מן
28 התצהירים, אשר נדחתה, יובהר כי במסגרת הנמקת פסק-הדין, יינתן הדגש לחלקים אשר
29 יימצאו רלוונטיים בזיקה לדין והראיות כפי שנשמעו לפניי.

דין והכרעה:

30
31
32
33 72. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, שמעתי את העדים שהעידו לפניי ועיינתי במכלול
34 המסמכים שהונחו, לרבות סיכומי הצדדים וסיכומי התשובה מטעם התובעת, הגעתי לכלל
35 מסקנה, כי דין התביעה להידחות.

36
37

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

ניסוח כתב התביעה בתביעות לפי חוק איסור לשון הרע:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

73. על החובה הייחודית המתחייבת בתביעות לפי חוק איסור לשון הרע כבר נפסק כי "כאשר מדובר בהוצאת דיבה, המילים (או המעשה, לפי העניין) מהוות את הבסיס העיקרי להקמת העילה, ובלעדיהן אין. על כן, כבר נקבע, כי התובע על פי החוק אינו יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא דיבתו, ועליו לציין בכתב תביעתו את "פירוט המילים, בכתב או בע"פ, בהן השתמש התובע" ואשר מולידות לטענתו את עילת התביעה... אמנם, כאשר פרסום לשון הרע נעשה בכתב, מהווה אותו פרסום "מסמך מהותי", והתובע צריך לצרפו לכתב התביעה... אלא שאין בצירוף הפרסום, כשלעצמו, כדי להקים פלוגתא בין הצדדים בגין כל ביטוי וביטוי המופיעים בפרסום. אדם אינו חייב לתבוע את חברו בשל כל הביטויים שיש בהם משום לשון הרע, אלא רשאי הוא לתבוע את עלבונו בשל ביטוי מעליב אחד הכלול בפרסום, ולהתעלם מן היתר. לא מן הנמנע, כי תובע ימנע במתכוון מלתבוע בגין ביטוי מסוים המופיע בפרסום, אשר אף בו יש משום לשון הרע, הואיל וכלפיו יש לנתבע הגנה, והתובע מבין שביחס לביטוי זה לא יוכל להצליח בתביעתו... ייתכנו מצבים בהם יוכל התובע לבסס את תביעתו על פרסום שצורף כולו, וזאת כאשר ציין במפורשות בכתב התביעה, כי הוא תובע בגין כל הביטויים בפרסום. רק כך יובטח, כי הנתבע ידע להתגונן בפני הפרסום כולו. מטבע הדברים, יתאימו מצבים אלה למקרים בהם הפרסום הוא קצר ומתוחם. ברם, במרבית המקרים, יש לדרוש שהמילים שנכתבו או נאמרו, ואשר מקימות לטענת התובע עילת תביעה לפי החוק, יובאו בכתב התביעה במפורש, ומוטב בצורה של ציטוט" (ראו: רע"א 2291/12 מרדכי הלפרין נ' חיים איצקוביץ, פסקה 6 (פורסם בנבו, 25.06.2012)).

74. וכן: "תובע אינו יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא עליו דיבה, והוא חייב לציין בכתב תביעתו את "פירוט המילים, בכתב או בע"פ, בהן השתמש הנתבע". כאשר לשון הרע נאמרה בעל פה, על התובע לציין בכתב תביעתו את המילים המדויקות שנאמרו, והוא אינו יכול להסתפק במסירת תוכן. כאשר פרסום לשון הרע נעשה בכתב, מהווה אותו פרסום "מסמך מהותי" והתובע צריך לצרפו לכתב התביעה" (א' שנהר, דיני לשון הרע, 1997, עמ' 421-420).

75. הפסיקה מחייבת אפוא את מי שתובע מכוח חוק איסור לשון הרע לפרט את המילים הקונקרטיות אשר לדידו מהווים "לשון הרע" ומכוחם הוא תובע פיצויים; עוד, מקום בו תובע מצרף פרסומים שונים, עליו לציין באופן מדויק מהם הביטויים מכוחם הוא תובע את עלבונו, ואף מוטב כי אלה יובאו בדרך של ציטוט. רק במסגרת סיכומיה, ראתה לנכון התובעת סוף כל סוף לציין ולהדגיש את הביטוי "שותפה לפשע, צד אפל שהופך אותה ממש לדמות לא ראויה", אך זאת בדיעבד ולאחר שמיעת הראיות.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 76. עיון מדוקדק בכתב התביעה כפי שהוגש לתיק מלמד כי הוא נעדר הפירוט הנדרש בניגוד לתקנה
2 9 (5) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד – 1984, אשר חלו במועד הגשת ההליך, ובניגוד
3 לפסיקה אליה הפניתי לעיל, זאת בזיקה לטיב ההליך שלפניי.
4
5 77. התובעת העלתה את טענותיה באופן כוללני, ובלתי ממוקד, ונמנעה מלפרט באופן מדויק מהם
6 הפרסומים הקונקרטיים שלשיטתה מהווים לשון הרע. כן הפנתה לקטעים וחלקי קטעים
7 מפרסומים שערך הנתבע לטענתה, ואשר צורפו באופן בלתי קריא. התובעת מצאה לנכון לצרף
8 כנספחים לתביעתה פרסומים שונים, אשר מקצתם חופפים לאלה שנכללו בגוף התביעה,
9 אחדים נמצאו באופן בלעדי בגוף התביעה ולא צורפו כנספחים, ולהיפך. אחד הפרסומים כפי
10 שצוין לעיל לא צורף בעותק מלא אלא צורף על ידי הנתבע עצמו בלבד. **לא ניתן להסיק באופן**
11 **זה מהם הפרסומים הקונקרטיים בגינם תובעת התובעת את עלבונה ומה הפיצוי הנדרש בשל**
12 **כל אחד מהם.**
13
14 78. נוסף על האמור, כתב התביעה נוסח באופן לקוי, מוגזם, בחלקו תיאטרלי יתר על המידה, בלתי
15 מאורגן, תוך ריבוי בפרטים ובעובדות, אך בד בבד המעטה, הצנעה, והחטאת העיקר. התובעת
16 צירפה לתביעתה מסמכים המעידים כביכול על הצטיינותה בעבודתה, תיארה את הנתבע
17 בהזדמנויות רבות כ"שרלטן מקלדת", אשר הפיץ עליה "דברי ארס, שקר ובלע", תוך תיאור
18 אירועים שונים וכיו"ב. התובעת צירפה לתביעתה צילומי מסך והעתקים של מסמכים שונים,
19 אשר כאמור בחלקם כלל אינם קריאים, ובחלקם כלל לא אוזכרו פרטי התובעת באופן שניתן
20 לזהותה, למשל בניסוח: "אסור למנהלת מחלקה בעירייה לכאורה לנצל את תפקידה ואת
21 הכסף הציבורי לטובתה ולהפלות מוסדות חינוך ואף כיתות באותו מוסד בעיר! זו שחיתות
22 **ציבורית**".
23
24 79. מתוך 22 עמודי תביעה, מוצא בית-המשפט ציטוטים רבים מן הפסיקה וממקורות אחרים אשר
25 מקומם יפה לסיכומים. מתוך אותם סעיפים רבים לא מצאה לנכון התובעת לייחד מקום
26 המפרט את הפרסומים הספציפיים עליהם היא מלינה, וכן לציין בגין אילו מהם היא תובעת
27 פיצויים, וזאת על פי דרישת הדין המסתפקת בציון העובדות המבססות את עילת התביעה.
28
29 80. ודוק: אין באמור כדי לגרוע מן החופש הנתון לכל אדם לנסח כתב טענות על פי כושרו, תפיסתו,
30 והשקפת עולמו, וזאת מבלי להתעלם מכך שתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018 אשר
31 נכנסו לתוקפן לאחרונה יצרו דווקא מודל נוקשה יותר בהקשר זה. מכל מקום, גם כאשר דרישת
32 הדין הינה ליברלית יותר, עדיין יש לזכור, כי כתב טענות איננו יצירה ספרותית, אלא הוא
33 מהווה מסמך משפטי. על כן, ניסוח ספרותי ככל שיהיה, גם אם אין בו כל פסול, עדיין, אינו
34 יכול לשמש תחליף לדרישות מהותיות שבדין.
35
36 81. לשם המחשה אפנה למשפט אשר הובא בכתב התביעה, שם טענה התובעת כלפי הנתבע כי: "ידו
37 **הקלה על מקלדת המילים הייתה קלה ועליה להיגדע באבחה אחת פן יפגע באנשים נוספים**"

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 (שם, סעיף 24). ספק רב בעיני בית-המשפט אם בחירת המילים הבוטות האמורות, אפילו כלשון
2 ציורית, הייתה במקומה, ותוהו הוא אם אמרה זו אינה בבחינת "דבר מביש", כאמור בתקנה
3 91 לתקנות אשר חלו במועד הגשת התביעה. גם אם עניין לנו בשאלה של סגנון בלבד, הדבר אינו
4 פוטר תובע מלעמוד בדרישות הדין בדרך של ברירת הביטויים בגינם הוא תובע את עלבונו.
5
6 82. גם בתצהירה של התובעת, מצאה התובעת לנכון משום מה להעלות עובדות שאין להן כל
7 רלוונטיות לשאלות שבמחלוקת. הדברים אמורים למשל ביחס לציין והדגשת השתייכותו או
8 תמיכתו של הנתבע במפלגה כזו או אחרת המתמודדת לכנסת ישראל (ראו החלטתי שניתנה
9 בהקשר אחר של התייחסות הנתבע לקהילה הלהט"בית, בעמ' 31, שורות 9-5 לפרוטוקול דיון
10 ההוכחות מיום 21.02.2022). למותר לציין כי גם בתצהיר העדות הראשית מטעמה, התובעת
11 לא ראתה לנכון להפנות לביטויים הספציפיים אשר היא תובעת מכוחם.
12
13 83. מכל האמור יש להסיק כי כשלה התובעת בכימות תביעתה כדרישת הדין, ובפרט בהבהרת
14 הפיצוי המתבקש בגין כל פרסום ופרסום. כך גם מנעה התובעת מהצד שכנגד לדעת בבירור כנגד
15 מה עליו להתגונן. הדברים אמורים היות ובתביעות כגון דא הנתבע נדרש לטעון מהו הפירוש
16 הראוי לכל ביטוי וביטוי בעיני האדם הסביר לשיטתו, וכן להוכיח ולהביא ראיות רלוונטיות
17 בדבר תחולתה של אחת או יותר מן ההגנות הקבועות בחוק, כגון הגנת אמת הפרסום ו/או הגנת
18 תום הלב. ניסוח תביעה באופן כוללני ובלתי מסוים פוגע בהגנת הנתבע ואף מקשה גם על בית-
19 המשפט במתן הכרעה.
20
21 84. התובעת התייחסה בתביעתה גם לסוג פרסום נוסף ברשת החברתית Facebook, ובהקשר זה
22 טענה כי הנתבע "פרסם" בכך שלא הסתפק במתן LIKE לפרסומים, אלא ביצע גם SHARE
23 (שיתוף). על ההבחנה בין שתי הפעולות עמד בית-המשפט העליון ברע"א 1239/19 **יואל שאול**
24 **נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ**, (פורסם בנבו, 08.01.2020), כאשר נקבע שהנטייה היא לראות
25 ב"שיתוף" כפרסום, כמשמעות הדבר בסעיף 2 לחוק איסור לשון הרע, להבדיל מחיבוב Like
26 בלבד.
27
28 85. דא עקא שגם בעניין זה לא טרחה ולא פירטה התובעת, אילו פרסומים הנתבע שיתף, ואילו רק
29 חיבב, ובגין אילו מהם תובעת היא פיצויים, על מנת שהנתבע יידע להתגונן כדבעי ובכדי
30 להעמיד את בית-המשפט על דרישותיה באופן ברור.
31
32 86. משנאמרו הדברים לעיל אציין כי אין בידי בית-המשפט להכריע בפרסומים אשר צורפו לגוף
33 כתב התביעה בכתב קטן ובלתי קריא. עוד, ומשאין בידי הנתבע כאדם סביר להתגונן מפני
34 פרסומים בלתי קונקרטיים, אין גם בידי בית-המשפט לבחון אותם כדבעי. עוד, אין בידי בית-
35 המשפט גם לדון ולהכריע בפרסומים אשר צורפו כנספחים לתביעה, ללא שהתובעת התייחסה
36 אליהם באופן קונקרטי ואפשרה לנתבע להשיב לאלה בהתאם.
37

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 87. נוסף ונאמר כי התובעת צירפה לסיכומיה מסמכים שונים, בחלקם הרב לא קריאים, ללא
 2 שהבהירה את מהות המסמכים ומדוע הם מוגשים ללא רשות, אך כך גם פעל הנתבע. על אף כי
 3 קיימת חפיפה מסוימת בין מסמכים אלה ובין המסמכים אשר הוגשו במסגרת הראיות, פסק
 4 הדין יתייחס אך ורק לראיות אשר הוגשו כדין. בעניין זה נאמר בהזדמנויות שונות: **"על מנהג
 5 פסול זה של צירוף "ראיה" ללא רשות הערנו לא אחת. המסמך שהוגש כך איננו ראוי שנעיין
 6 בו. הוא אינו מהווה ראיה לפנינו"** (ראו: ע"א 759/81 דליה ברש נ' גד ירדני, פ"ד מא(2) 253
 7 (1986)).

8
 9 88. העלאת טענות מטענות שונות, תוך הדגשת עלבונה של התובעת, מבלי לפרט באופן מדויק את
 10 הביטויים מכוחם נדרשים הפיצויים, **עשויה כשלעצמה להוביל לדחיית התביעה**, שכן היעדרו
 11 של פירוט שולל את עילת התביעה (ראו בהקשר זה: ע"א 594/66 שלום אהרוני נ' בנק י' ל'
 12 פויכטונגר בע"מ, פ"ד כא(1) 160 (1967)).

13
 14 89. משאלו פני הדברים ובכדי ליתן לתובעת את יומה בבית-המשפט ומאידך, שלא לקפח את
 15 הנתבע ויכולתו להתגונן, ייבחנו הביטויים הנתענים בגבולות ההגנה, **בהתאם לחקירתו
 16 הנגדית של הנתבע והסבריו כפי שניתנו. חוסר הבהירות בהקשר זה פועל לחובת התובעת.**

דיון בטענות הצדדים:

17
 18
 19
 20
 21 90. לגופם של דברים, בחינתם של הפרסומים בהקשר זה איננה יכולה להתעלם מן הרקע להם.
 22 לאחר בחינת המחלוקת שבין הצדדים, עולה רושם כבד כי אבק המאבק של המגרש הפוליטי
 23 מצא את דרכו אל בית-המשפט בדרך של תביעה לפי חוק איסור לשון הרע ובאצטלה של תביעה
 24 בגין פגיעה בשם הטוב.

25
 26 91. תביעה זו מעלה לסדר היום את חשיבות עקרון העל בדמוקרטיה שהינו חופש הביטוי. ברור לכל
 27 דכפין כי חופש הביטוי איננו שקול לחופש השיסוי; בשונה מהוראת סעיף 1 לחוק איסור לשון
 28 הרע לפיה ייבחנו הביטויים על פי מבחן אובייקטיבי, ובראייתו של האדם הסביר, בחינת הגנת
 29 "תום הלב", הקבועה בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, טומנת בחובה אלמנטים אובייקטיביים
 30 וסובייקטיביים גם יחד. משכך, בבוא בית-המשפט ליתן הכרעתו, יש לבחון מה היה הלך הרוח
 31 הסובייקטיבי של הנתבע שעה שפרסם את שפרסם. כך למשל, ככל שפרסם את הדברים באמונה
 32 כנה ואמיתית כי מעשי התובעת מעלים לכל הפחות חשד לשחיתות ציבורית, הרי הוא פעל בתום
 33 לב.

34
 35 92. חוק איסור לשון הרע נועד לפצות אדם על פגיעה בשמו הטוב, אך אין מטרתו לייצר "אפקט
 36 מצנן" כנגד ביקורת ציבורית לגיטימית, גם אם היא איננה נוחה למאן דהוא. משכך קבע
 37 המחוקק מערכת איזונים והגנות. קבלתן של תביעות כנגד אישים פוליטיים, חברי מועצה, ואף
 38 עובדי עירייה בשל העלאת טענות לשחיתות, אי סדרים ופוליטיזציה של עובדי הרשות, תפגע

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 באופן בלתי מידתי בעקרונות אלו. לפיכך, זאת יש לעשות במשורה, ובמקרים המתאימים של
2 חוסר תום לב והפצת ידיעות שקריות. הנתבע בפרסומיו נקט פעמים רבות במשנה זהירות, תוך
3 הסתייגות וציון המילה "לכאורה" ומבלי לקבוע מסמרות.
- 4
5 93. רבות נאמר על חשיבותו של חופש הביטוי, בפרט כלפי אמירות שאינן נעימות לאוזן: "חופש
6 הביטוי הוא זכות עילאית העומדת לאדם בחברה דמוקרטית כדי ליתן חירות לרוח האנוש, כדי
7 להיאבק בעריצות ובסתמיים פיות, כדי לאפשר שיח ציבורי בשוק הדעות, כדי לסייע לחירות
8 לגבור על הרודנות ועל הטוטליטריזם. זו נשמת אפה של הדמוקרטיה, בכך אין ספק. כפי
9 שנפסק לא אחת, "חופש הביטוי הוא גם החופש לבטא דעות מסוכנות, מרגיזות וסוטות, אשר
10 הציבור סולד מהן ושונא אותן". ... אכן, לא על דברי נועם וקילוסין בא חופש הביטוי להגן,
11 אלא על דעות מקוממות". (ראו: רע"פ 10462/03 הראר נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(2) 70, 90
12 ((2005)).
- 13
14 94. ועוד נכתב על תפקידו של חופש הביטוי והיכולת של אדם להתבטא בחופשיות כפיקוח יעיל על
15 רשויות השלטון: "חופש הביטוי הוא מן הזכויות הנעלות שבזכויות האדם, אשר הוכר בהלכה
16 הפסוקה עוד מקדמת דנא... הוא מבטא את החשיבות שבמיצוי זכותו של האדם לאוטונומיה
17 אישית ולביטוי עצמי. הוא חיוני להבטחת תקינותו של ההליך הדמוקרטי, הבנוי על הבעת
18 הרצון והדעה החופשית של כל אדם; הוא מהווה יסוד רעיוני ומעשי לשלטון הנבחר בבחירות
19 חופשיות, בהליך שעיקרו חופש דעה ובחירה". (ראו: ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן
20 שרנסקי, בעמ' 11 (פורסם בנבו, 2008) (להלן: "עניין נודלמן").
- 21
22 95. מלאכת האיזון בין חופש הביטוי לזכותו של אדם לשם טוב איננה קלה: "חוק איסור לשון הרע
23 מכיר בקיומם של מקרים בהם על אף הפגיעה בשמו הטוב של אדם יהיה מקום ליתן הגנה
24 לפרסום הפוגע. במקרים אלה ההנחה היא כי הפרסום הפוגע מגשים ערך או אינטרס אחר
25 בעל חשיבות, באופן שהפגיעה בשם הטוב נתפשת "כמחיר נסבל" למען הגשמתו של אותו
26 ערך או אינטרס. המצבים בהם תינתן הגנה לפרסום הפוגע קבועים בפרק ג' לחוק שעניינו
27 "פרסומים מותרים; הגנות והקלות". כל אחת מההגנות מהווה נקודת איזון בין הזכות לשם
28 טוב לחופש הביטוי, הגם שההגנות עצמן ונקודות האיזון שהן מבטאות, אינן זהות". (ראו:
29 ע"א 10281/03 אריה (אריק) קורן נ' עמינדב (עמי) ארגוב, פסקה 10 (פורסם בנבו,
30 12.12.2006)). בנסיבות אלו ובפרט לעניין המרשתת כבר נקבע כי "יש לנקוט משנה זהירות
31 ולהימנע מפרשנות שתייצר אפקט מצנן המרתיע מפני התבטאות לגיטימית וחופשית ברשת
32 האינטרנט" (ראו: רע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת נידלי תקשורת בע"מ, פסקה 38 לפסק-
33 דינה של כבוד השופטת ד' ברק-ארז (פורסם בנבו, 08.01.2020)).
- 34
35 96. לאחר בחינת הפרסומים גופם שוכנעתי כי לגבי אחדים מהם כפי שיפורט להלן, לא ניתן לזהותם
36 בבירור עם התובעת. באשר לפרסומים אחרים, מצאתי עומדות לנתבע ההגנות החלות בדין
37 ובהתאם לא מצאתי לחייבו בתשלום פיצויים כלשהם.

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1
2 97. בחינת גרסאותיהם, הן של התובעת, והן של הנתבע, מקשה לתת אמון במי מהן. אף על פי כן,
3 בית-המשפט מוצא לקבוע את התוצאה המשפטית כאמור, בין היתר משום שגרסת התובעת,
4 אשר נטל הראיה רובץ לפתחה, התאפיינה במידה רבה של התחמקות ואי מתן מענה מניח את
5 הדעת לסוגיות שהועלו על ידי הנתבע, ואשר לגרסתו ראויות לבחינת הציבור בחברה ליברלית
6 ודמוקרטית.
- 7
8 98. מערכת הנסיבות הקונקרטית והייחודית של ההליך שלפניי מטה את הכף בבירור להחלת
9 ההגנה הקבועה בהוראת סעיף 15 (4) לחוק איסור לשון הרע, מקום בו **"הפרסום היה הבעת**
10 **דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין**
11 **ציבורי..."**.
- 12
13 99. הנתבע העלה קושיות אשר הדירו שינה מעיניו, לגרסתו, כגון אי פרסומו של פרויקט המצוינות
14 לכלל בתי הספר בעיר לשם מתן הזדמנות שווה, בחירתה של בתה של התובעת דווקא לפרויקט
15 מסויים, באופן המעלה לכל הפחות חשש, ולו למראית עין, להתערבות אסורה, שימוש בכספי
16 ציבור למטרות החורגות מתחום פעילותה של מחלקת הנוער המנוהלת על ידי התובעת ועוד.
17 לא שוכנעתי כי זה המקום המתאים למנוע ולחסום הצפה של סוגיות כאלו מעיני הציבור, כאשר
18 בחברה דמוקרטית המקדשת את חופש הביטוי, יש לתת לדברים את המקום הראוי. התובעת
19 מצדה, לא הניחה דעתו של בית-המשפט כי לא נפל רבב בהתנהלותה אלא ההיפך הוא הנכון.
- 20
21 100. אין בית-המשפט מתעלם מן העובדה כי התובעת הינה עובדת עירייה גרידא ואיננה אישיות
22 פוליטית. באשר למעמדה של התובעת כאשת ציבור נאמר: **"שיקול חשוב נוסף שיש לשקול**
23 **במסגרת זו, הוא זהות הנפגע מן הביטוי, וביתר דיוק, היותו איש ציבור, דמות ציבורית או**
24 **אדם פרטי. במשפט האמריקאי זהו שיקול מכריע, ובמקרים כאלה ניתן משקל מקסימלי**
25 **לחופש הביטוי...אין לקבוע קריטריונים נוקשים בנדון"**. (ראו: ע"א 4534/02 רשת שוקן
26 בע"מ נ' אילון לוני הרציקוביץ', עמ' 12 (2004) (להלן: **"עניין שוקן"**)).
- 27
28 101. באשר לסיווגו של נפגע מעוללת לשון הרע כדמות ציבורית נאמר כי **"דמות ציבורית"** היא
29 **דמותו של מי שיש לו נגיעה לענייני ציבור והשפעה עליהם במידה זו או אחרת, וההגדרה**
30 **הקונקרטית כרוכה בנסיבותיו של כל עניין"**. (ראו: ע"א 1104/00 אפל נ' חסון, פ"ד נו(2) 607,
31 620 (2002)).
- 32
33 102. כן יש לתת את הדעת לפועלה של הדמות, מעבר לדמות עצמה, קרי האם הפעילות המבוקרת
34 בה מעורבת הדמות מעוררת עניין ציבורי: **"המדובר בקטגוריה רחבה יותר, הכוללת כל מי**
35 **שבתחום כזה או אחר של החברה – תרבות, חברה, תקשורת, כלכלה – הגיע לעמדה, אשר**
36 **מביאה אותו לאור הזרקורים. לעניין זה, נדרשות ראיות ברורות על פרסום או מוניטין כללי**
37 **של האישיות שבה מדובר, ועל מעורבות נרחבת בענייני הקהילה"**. (ראו: רע"א 3614/97 אבי
38 יצחק, עו"ד נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26, 79 (1998)).

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1
2 103. עוד יפים לעניין זה דברים אלו: "באיזון זה בין הערך האישי והציבורי לשם טוב לבין הערך
3 האישי והציבורי לחופש הביטוי יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי. בעיקר יש
4 ליתן משקל מיוחד זה כל הנוגע לחופש הביטוי לענייני הציבור ולגופים ולאנשים הנושאים
5 משרות ציבוריות, או שהם בתפקידים שלציבור עניין בהם" (ראו: ע"א 214/89 אריה אבנרי
6 נ' אברהם שפירא, פ"ד מג(3) 866, 840 (1989)).
- 7
8 104. שאלת סיווגה של התובעת לצורך זה תלויה במשמעות תפקידה הציבורי. קרי, ככל שעסקינן
9 באיש ציבור פשוט אשר אך ורק מבצע את תפקידו המוגדרים, ללא שיש לו השפעה על אורחות
10 חייו של הציבור, תגבר הנטייה להגן עליו במסגרת חוק איסור לשון הרע. עוד יש לתת את הדעת
11 לאופי הפרסום. קרי, ככל שתוכנו הינו אישי יותר כנגד התובעת כאדם, תגבר הנטייה להגן על
12 שמה הטוב על פני חופש הביטוי, בעוד שכאשר תוכנם של הפרסומים מתייחס לפעילותה
13 הציבורית של התובעת, הרי הנטייה תהא לאפשר את השיח למען קידוש חופש הביטוי ושמירה
14 על משטר דמוקרטי תקין.
- 15
16 105. בחינת הפרסומים גופם מעלה שרובם ככולם מתייחסים לפעילותה הציבורית של התובעת.
17 אופייה ה"פשוט" של התובעת נסתר לא רק משום העובדה שהינה מנהלת מחלקה ומי שהעידה
18 על פעילותה הענפה בעירייה; הדברים נלמדים גם מעצם העובדה שניתן כנגדה צו מניעה על ידי
19 ערכאה שיפוטית על בסיס החשש שפעלה או נוצלה על ידי ראש העיר המכהן, למטרה פוליטית,
20 בכך ששהתה שלא כדין במטה הבחירות שלו. גם אם עשתה זאת התובעת, ב"תמימות" כגרסתה
21 וללא כל ידיעה, אין בכך כדי לסתור את החשש האובייקטיבי שנוצר, ולו למראית עין, בדבר
22 מעורבות אסורה של עובד הציבור בפוליטיקה.
- 23
24 106. כפי שיובא להלן, יש לתת את הדעת לטענה כי בעלה של התובעת הינו יריבו הפוליטי של הנתבע,
25 טענה אשר לא נסתרה. כפי שיבואר להלן, התובעת תחילה הכחישה מעורבותו של בעלה
26 בפוליטיקה, אך כאשר הוצגה לה בעדותה רשימה המלמדת על כך שבעלה, מר דוד למפל, הינו
27 חבר בסיעת "הבית היהודי", לא הכחישה מעורבות זו, ולא טענה כי לא ידעה על כך מבעוד
28 מועד. מוטב היה לה לתובעת, חלף אמירותיה החוזרות והנשנות כי "אינה יודעת דבר", לזמן
29 לעדות את בעלה, וזאת בכדי להפריך טענת הנתבע שעלתה בהזדמנויות רבות, הן בהגנתו והן
30 בתצהיר עדותו, בעניין זה. כן סתרה עצמה התובעת בעניין נסיבות עזיבתו של בעלה את עמותת
31 "סרוגי מוצקין".
- 32
33 107. בהקשר זה הוצגה לתובעת בחקירתה הודעת דואר אלקטרוני הנחזית להיות פניה של בעלה
34 דוד למפל לנתבע לפיה הוא מבקש לפרוש מעמותת "סרוגי מוצקין" מטעמי עומס. בעדותה לפני
35 הסבירה התובעת, כי הדבר נבע מ"התנהלות כספית חשודה" (עמ' 23, שורות 23-17 וכן עמ' 28,
36 שורות 19-17), כאשר בתצהירה ציינה היא ובעלה עשו זאת משום פעולותיו של הנתבע לצבירת
37 הון פוליטי על חשבונם. כך גם הצהירה התובעת כי מייסדי העמותה עזבו מאותם מטעמים. גם
38 בעניין זה יכול היה מר למפל להעיד ולהפריך גרסת ההגנה. חזקה על בעל דין שלא יימנע מהבאת

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 ראייה שיש בה כדי לקדם את עניינו. משכך, בהימנעו של בעל הדין מהבאת ראייה כאמור, חזקה
2 היא כי הבאת אותה ראייה הייתה פועלת דווקא לרעתו (ראו: ע"א 55/89 קופל נהיגה עצמית נ'
3 **טלקאר חברה בע"מ**, מ"ד(4) 595 (1990); ע"א 641/87 **זאב קלוגר נ' החברה הישראלית**
4 **לטרקטורים וציון בע"מ**, פ"ד(1) 239 (1990); ע"א 465/88 **הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה**
5 **מתתיהו ואח'**, פ"ד מה(4) 651 (1991)).
- 6
7 108. לא ניתן לשלול על הסף את טענתו של הנתבע כי האמין לכך שהתובעת ביקשה לפגוע בפעילותה
8 של "סרוגי מוצקין" וכי בהזדמנות אליה הפנה, התובעת עסקה בפעילות פוליטית שלא כדין.
9 זאת ניתן ללמוד מן המובא להלן;
- 10
11 109. ראשית, הנתבע הגיש מטעמו את תצהירו של מר צבי ציקי אבישר אשר הצהיר כי כיהן כמנהל
12 אגף התקשוב וההסברה בעירייה בין השנים 2014-2011 וכן מכהן כחבר מועצה החל משנת 2018
13 כיו"ר תנועת "רוח חדשה במוצקין". העד צידד בגרסת הנתבע, כי בתחילת הדרך ראש הרשות,
14 צורי, תמך בפעילות "סרוגי מוצקין" ואף נתבקש לסייע באיתור התקציבים הנדרשים. אף
15 שמרבית תצהירו אכן איננו רלוונטי לשאלה המשפטית המונחת לפניי, עד זה הצהיר כי תמיכתו
16 של ראש הרשות בעמותה של הנתבע הפכה עבורו לבלתי משתלמת מבחינה פוליטית בשל חילופי
17 הגברא ושינוי יחסי הכוחות במועצת העיר. משום כך, לפי העד, הנחה ראש העיר את התובעת
18 שלא לבוא במגע עם העמותה של הנתבע; העד אף הצהיר כי נכח בפגישה במהלכה כך הנחה את
19 התובעת, כחלק ממדיניות של ראש העיר לנקוט ב"הפרד ומשול" בקהילת הציבור הדתי בעיר.
- 20
21 110. אכן, מרביתו של התצהיר מפרט למעלה מן הצורך את התככים הפנימיים במגרש הפוליטי
22 בעירייה, כטענת התובעת. מאידך יש בתצהירו של מר אבישר, לצד עדותה של התובעת לפניי,
23 כדי לצדד במסקנה, כי התובעת אכן פעלה נגד הנתבע.
- 24
25 111. כידוע, "כאשר צד, מרצונו ומתוך מודעות לתוצאות מעשהו, מוותר על חקירה נגדית, הדעת
26 נותנת שיש לראותו כמי שאינו משיג על גירסת העד במקום שזו סותרת את גירסתו שלו ...
27 **דברים אלה מתישבים עם השכל הישר ונסיון החיים**". (ראו: ע"א 9010/08 **מרכז רפואי רבין**
28 **נ' דוד לוביאניקר**, פסקה מ"ה (פורסם בנבו, 12.07.2011) וכן: אורי גורן, סוגיות בסדר דין
29 אזרחי (כרכים א-ב, מהד' 13, 2020), בעמ' 499)).
- 30
31 112. התובעת, מטעמיה, וויתרה על חקירתו של מר אבישר. חרף טענותיה בהקשר זה, בקשתה שלא
32 לזקוף עניין זה לחובתה, ודרישתה שלא לייחס לה הסכמה לדברי העד, לוותר זה משמעות
33 ראייתית. התובעת טענה כי החקירה נמנעה לבקשתה שלה, בהיותה עובדת עירייה וחששה
34 לקריירה העתידית שלה (ראו טיעוניה בהקשר זה בעמ' 8, שורות 23-30). סבורני כי בהיעדרו
35 של הסבר אחר המניח את הדעת, המסקנה המשפטית הנכונה במקרה דנא הינה שהימנעותה
36 של התובעת מחקירת העד מלמדת כי אילו נחקר כדבעי, היה הדבר בעוכריה.
37

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 113. שנית, גרסתו של הנתבע כי התובעת עסקה, לפחות לכאורה, בפעילות פוליטית אסורה, נתמכת
2 בצו המניעה שניתן כנגדה על ידי יושב ראש ועדת הבחירות האזורית בחיפה במסגרת תר"מ
3 47/21 בשל פגישתה עם בני נוער במטה ראש הרשות, מר חיים צורי, כפי שהובא לעיל כחלק
4 מתצהיר הנתבע. מבלי לקבוע מסמרות בהקשר זה, די בצו המניעה כדי ליצור חשש ולו לכאורה
5 ולמראית עין לפעילות אסורה שכזו בנוגע למקרה הספציפי אליו הפנה הנתבע.
- 6
7 114. מטרתה של הוראת סעיף 75 לחוק הרשויות המקומיות (בחירות), תשכ"ה-1965, בין היתר
8 למנוע את הפגיעה בשוויון בין המתמודדים בבחירות על דרך שימוש של מועמד בעובד הציבור.
9 לצד מטרה זו, קיימת גם התכלית של שמירה על תדמיתו הניטרלית של עובד הציבור (ראו:
10 תר"מ 93/18 צור נ' ניסן). בנוסף, מתקיים החשש כי עובד הציבור יפעל שלא מרצונו החופשי,
11 נוכח היחסים הקיימים בינו לבין נבחר הציבור (ראו: תר"מ 31/20 גרוס נ' בן חמו).
- 12
13 115. התובעת ציינה בתביעתה כי הגיעה למפגש במטה לבקשת ראש העיר, וזאת כדי "לחבק את
14 הבוגרים", והכל בתום לב. בעדותה לפני הסבירה כי הייתה תמימה, לא הבינה בנושאים
15 פוליטיים, ולא ידעה שאסור לה להיכנס לשם (עמ' 22, שורות 30-35).
- 16
17 116. שלישית, התובעת נחקרה לפניי ונשאלה האם התביעה דנא קשורה לראש העיר, והשיבה תחילה
18 כי "זו שאלה נורא כללית. התביעה הזו קשורה לראש העיר באיזשהי דרך כי אני עובדת
19 עירייה והוא המנהל שלי" ולאחר הבהרת בית-המשפט ענתה וחיידדה כי הסיבה להגשת
20 התביעה הינה התעללותו של הנתבע בה ובמשפחה (עמ' 21, שורות 21-25). יצוין כי תשובה זו
21 ניתנה, הן לאחר הבהרת בית-המשפט והן לאחר התנגדות ב"כ התובעת לשאלה ולאחר שביט-
22 המשפט מצא כי השאלה רלוונטית נוכח המחלוקות בין הצדדים, המתייחסות למטרת הגשת
23 התביעה לרבות מעורבות גורמים פוליטיים.
- 24
25 117. ניתן היה לתהות שמא התובעת כגרסתה אכן כה מנותקת מהפוליטיקה, וכי אכן ביקורה במטה
26 ראש העיר היה תמים לחלוטין. מאידך, טענתו של הנתבע, כי בעלה של התובעת הינו פעיל
27 פוליטי מטעם מפלגת "הבית היהודי" המתחרה עם הסיעה בה הנתבע משמש כמועמד מס' 2,
28 לא הופרכה, אף שזו הועלתה בפירוש במסגרת הגנתו והתצהיר מטעמו. חזקה על התובעת כי
29 יכולה הייתה להביא כל ראיה רלוונטית, ובכלל זה כאמור את בעלה כעד, כדי לסכל טענת
30 הנתבע אודות אותה מעורבות פוליטית נטענת. תחילה נשאלה התובעת האם בעלה רץ כמתמודד
31 מטעם הסיעה בעיר, והשיבה: "למיטב ידיעתי, לא. אני יודעת שהוא הגיע לפגישה אחת בלבד
32 לבקשת חבר שהיה שם. הגיע לפגישה אחת של מטעם סיעת הבית היהודי אבל לא התמודד
33 ולא רץ ושום דבר. אני יודעת שראיתי פעם אחת את השם שלו ברשימה..." (עמ' 23, שורות 2-7).
34 כאשר הוצגה לפני התובעת הרשימה ונשאלה "מפנה אותך לפרסום הרשימה של הבית
35 היהודי בקריית מוצקין, נכון שבעלך מופיע במס' 12 ברשימה של הבית היהודי קריית מוצקין
36 ויש לו 66 קולות?", השיבה בחיוב (שם, שורות 24-29).
- 37

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

118. תשובתה הראשונה כי בעלה כלל אינו מעורב בפוליטיקה, ומאידך אישורה כי בעלה אכן רץ כמועמד מטעם סיעת "הבית היהודי", לצד ניסיונה ליצור מצג לפיו היא אינה מבינה בפוליטיקה בדרך כלשהי, חרף פעילות הענפה במסגרת העיריה וטיעוניה ל"אי סדרים" בעמותת "סרוגי מוצקין" מעוררים במידה רבה תחושה של היתממות. ודוק: השאלה היא איננה האם חל או לא חל איסור כלשהו על בעלה של התובעת לקחת חלק בפוליטיקה המקומית. האיסור החל על התובעת כעובדת ציבור, לא בהכרח יחול על בן משפחתה הקרוב, שהינו בן זוגה. השאלה הינה, האם במכלול הנסיבות, רשאי היה הנתבע לחשוך בתום לב, כי התובעת הייתה מעורבת פוליטית בדרך זו או אחרת, גם על רקע התייצבותה במטה של ראש העיר, תהא הסיבה לכך אשר תהא; קרי, האם קיימת הצדקה במקרה זה לאסור על הנתבע להעלות בפומבי את החשש שמא עובדת הציבור פעלה למטרות פוליטיות, אם לאו. לטעמי התשובה הינה שלילית.
119. את הפרסומים שבמחלוקת יש לבחון על רקע המערכת העובדתית והנסיבתית כפי שהובאו לעיל ובלבד שהנתבע נחקר עליהם כדבעי וניתנה לו הזדמנות ראויה להתגונן בזיקה לדברים האמורים בפתח הכרעתי.
120. פסק הדין המנחה בתביעות לשון הרע ניתן במסגרת ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דייך-אורבך (פורסם בבנו, 08.02.2012) (להלן: "עניין אילנה דייך") שם התווה כבוד השופט עמית את "תרשים הזרימה" לבחינת יסודות עוולת לשון הרע בשלבים כדלקמן:
- א. השלב הראשון: האם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. ככל שהתשובה הינה חיובית, עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק, שאז התביעה תדחה.
- ב. השלב השני: ככל שאין לדחות את התביעה על פי השלב הראשון, עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי.
- ג. השלב השלישי: אם הפרסום אינו נהנה מהגנת "אמת בפרסום" יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות תום הלב בסעיף 16. אם מצא בית-המשפט כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, יש לעבור לשלב הרביעי של הסעדים.
121. עוד נפסק כי: "בחינת כל אחד מהשלבים לא נעשית באופן "סטרילי" במנותק מהשלבים האחרים. יש יחסי גומלין בין השלבים השונים, והקו התוחם ביניהם איננו חד כפי שעשוי להשתמע. כך, לדוגמה, עוצמת הביטוי הפוגע, עשויה להשליך על העניין הציבורי במסגרת הגנת אמת דיברתי בסעיף 14 לחוק או בבחינת תום-הלב במסגרת סעיף 15 לחוק ... בהשאלה מתחומי משפט אחרים, ניתן לומר כי יש "מקבילית כוחות" בין השלבים השונים - ככל

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 שהביטוי או הפרסום הפוגע הוא עוצמתי יותר, כך יידרש יותר בשלב ההגנות הקבועות
2 בסעיפים 14-15 לחוק, ולהיפך" (עניין אילנה דיין לעיל, בפסקה 6).

3
4 122. סעיף 1 לחוק איסור לשון מסביר "לשון הרע מהי":

5
6 לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

7 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

8 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

9 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח
10 ידו או במקצועו;

11 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית
12 או מוגבלותו;

13 בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד

14
15 123. את המילים שהופנו כלפי התובעת "יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום
16 המפורשים, והן על האמור "בין שורותיו", כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני
17 "האדם הסביר" (עניין נודלמן לעיל, בפסקה 17).

18
19 124. בבוא בית-המשפט לבחון את הפרסום בעיני האדם הסביר, "אין בדרך-כלל חשיבות לכך מה
20 הייתה כוונתו של המפרסם... כן, אין להביא ראיות בקשר לשאלה מה המשמעות שאותה
21 ייחס קורא רגיל או סוג קוראים זה או אחר לפרסום ואין צורך בשמיעת עדויות ביחס לשאלה
22 כיצד הובנו דברי הפרסום, אלא בית-המשפט הוא שישקול את הדבר" (ע"א 723/74 הוצאת
23 עתון "הארץ" בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, לא (2) 281, 301 (1977) (להלן: "עניין
24 "הארץ"). משמע, שאין בהכרח נפקות לשאלה כיצד הדברים הובנו על ידי התובעת ומה הייתה
25 כוונתו של הנתבע שעה שאלה נאמרו על ידו; שאלה זו תבחן במסגרת ההגנות.

26
27 125. ועוד: "בעת ניתוח פרסום יש לעמוד, כשלב ראשון, על מובנו של הביטוי; על המשמעות
28 הטמונה בו. יש לשלוף מתוך הביטוי את פרשנותו הסבירה ולברר אם מדובר בביטוי הגורם
29 להשפלת אדם פלוני בעיני האדם הסביר". (עניין שוקן, לעיל בפסקה 13).

30
31 126. לצורך גיבושה של עולת לשון הרע, אין צורך להוכיח כי אדם בפועל הושפל או בוזה. די בכך
32 שהפרסום עלול היה להביא לתוצאה כזו (עניין נודלמן לעיל, פסקה 18). הדברים עולים מהרישא
33 של סעיף 1 לחוק המורה כי לשון הרע היא דבר ש"פרסומו עלול" להשפיל או לבזות אדם. קרי,
34 ככל שהדברים שהופנו כלפי התובעת בהכרח עלולים היו להביא לתוצאה זו, אין נפקא מינה אם
35 תוצאה כזו התרחשה בפועל ובין אם לאו (ראו גם: ע"א (י-ם) 1003/96 בן חורין נ' לוי ואח',
36 פ"מ, תשנ"ז (1) (1998) 424, 434)).

37
38 127. באשר ליסוד הפרסום סעיף 2 לחוק מורה:

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37

(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע.

128. באשר לצורת הפרסום נכתב כי: "החוק המצוי כיום בישראל אינו מבחין בין דרכי פרסום שונות, והוא קובע כי פרסום לשון הרע יכול להיעשות בכל דרך שהיא... אין להבחין בין פרסום בכתב לפרסום בעל-פה בבדיקת קיום העוולה, שכן הפגיעה בכבוד יכול שתיעשה בכל התנהגות שהיא. ייתכן אמנם שיהיו הבדלים בין אמצעי פרסום שונים מבחינת כמות האנשים שאליהם תגיע לשון הרע, או מבחינת השפעת הפרסום על כבודו של הנפגע, אך הבדלים אלה צריכים להשפיע רק במישור קביעת הסעדים ולא במישור עצם קביעת העוולה" (ראו: חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר ובוטז שנור, לשון הרע – הדין המצוי והרצוי, עמ' 214-213).

129. בהקשר זה אפנה לסעיף 2 (ב) לחוק וכן לסעיף 7 המורה כי "פרסום לשון הרע לאדם או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית". משמעות הדבר, שעל מנת שיתקיים יסוד הפרסום, על תובע הנטל להוכיח כי הפרסום הגיע לאדם נוסף זולתו. בכל הקשור ליסוד ה"פרסום", אין מחלוקת כי הפרסומים עליהם נחקר הנתבע אכן פורסמו על ידו, משלא הכחיש את אלה כאמור להלן. פרסומים אשר הובאו לידיעת אדם נוסף זולת הנפגע, כגון אלה המפורסמים בקבוצות ברשת החברתית Facebook, וכן בקבוצות ה-WhatsApp בהן יש יותר ממשתמש אחד, עונים על יסוד זה.

הפרסומים כפי שעלו בשלב שמיעת הראיות:

130. הנתבע הופנה בחקירתו הנגדית לפרסום מעמ' 6 לתביעה בו נרשם: "אסור למנהלת מחלקת בעיריה לכאורה לנצל את תפקידה ואת הכסף הציבורי לטובתה ולהפלות מוסדות חינוך ואף כיתות באותו מוסד בעיר! זו שחיתות ציבורית". (עמ' 31, שורה 13).

131. אף שהנתבע הלין כי עסקינן ב"פרסט חצוי", הוא אישר את תוכנו, אישר כי התכוון לתובעת, למחלקת הנוער שבניהולה, והביע את הלך רוחו שעה, כפי שחש את הדברים לשיטתו, כאשר פרסם את שפרסם:

"יש פה דברים שהם ברי ביקורת על התפקוד הציבורי של מנהלת מחלקת הנוער בעיריית קריית מוצקין, זה כנראה מתייחס לפעילות של המצוינת וכנראה יש לא מעט שאלות" מדוע פרויקט מצוינת כזה מגיע דווקא לבית ספר מסוים בעיר שהוא בית ספר מצפה", מדוע מחלקת נוער נכנסת לבית ספר יסודי כי יש אגף חינוך ויש

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 אגפים אחרים, מחלקת נוער אמורה לטפל בנוער ולא ביסודי. זה הורים אחרים פנו
2 אליי כנציג ציבור ואחד שפעיל חברתית. כל מיני הורים בכיתה פנו אליי, הם פנו
3 אליי בעל פה הורים מכיתה ד' שנוצר מרמור כי גם חלק מהבנות נבחרו לפרויקט
4 וחלק לא. גם שלא הבינו את הקריטריון כי ראו שבנות חלשות כן נבחרו והן לא.
5 ההורים לא הציגו לי תעודות, אני ביררתי שזה לא נמצא בבית ספר אחרים עם
6 חברים בבתי ספר אחרים ורואים שזה כיתה מסוימת. יש 6 – 7 בתי ספר יסודיים
7 בערך בקריית מוצקין, דיברתי עם שני חברים מבתי ספר חילוניים אם יש להם את
8 הפרויקט הזה וגם עם מחברת מטיילת. לכל ילד המחברת צריכה להגיע וזה לא
9 פרויקט שמפספסים". (עמ' 31, שורות 20-30).

10
11 132. מצאתי כי דין התביעה בגין פרסום זה להידחות מטעמים אחרים, וזאת מבלי הצורך להידרש
12 ל"תרשים הזרימה" שהובא לעיל; בהיעדר ראיות אחרות בהקשר זה ובהיעדר זיהוי קונקרטי
13 של התובעת בפרסום עצמו, יש לדחות את הטענה ל"לשון הרע", מטעם זה בלבד. יפים בהקשר
14 זה לענייננו דברים אלו: "דרישת הזיהוי מהווה איזון בין הזכות לשם טוב לחופש הביטוי.
15 השם הטוב הוא נכסו של הפרט, הוא כבודו והוא מעמדו בחברה. ככל שנאמרים דברים או
16 מתפרסמים דברים ברבים אך האדם הסביר לא קושר בין דברים אלו לבין הפרט הספציפי -
17 אין פגיעה בשם הטוב של הפרט. באותם המקרים, בהעדר פגיעה בשם הטוב של הפרט, אין
18 כל מקום להגביל את חופש הביטוי בשם ההגנה על הזכות לשם טוב. דרישת הזיהוי הינה
19 דרישה מהותית ולא טכנית. השאלה אינה האם שמו של אדם צויין באופן מפורש בדברים
20 שפורסמו. כפי שנקבע בסעיף 3 לחוק, דרישת הזיהוי תמולא באותם המקרים בהם מיוחסים
21 דברים שפורסמו לפרט הטוען לפגיעה באופן משתמע מן הפרסום או כתוצאה מנסיבות
22 חיצוניות או משילובם של הפרסום והנסיבות החיצוניות... כך למשל, במקרים בהם לא נזכר
23 שמו של אדם בדברים שפורסמו אך נזכרים או מוצגים פרטים המביאים לזיהויו בידי הסביבה
24 הקרובה לו או אף בידי סביבה רחבה יותר - יכול שיימצא המפרסם (או יתר האחראים
25 לפרסום) חייב בגין הוצאת לשון הרע, ובלבד שהמדובר בנתונים שהם בידיעתם הרגילה של
26 אלו ששמעו את הדברים או קראו אותם... כמו כן, ייתכנו מקרים בהם על אף ששמו של אדם
27 לא נזכר או שתמונתו לא הופיעה בדברים שפורסמו, אלא ההתייחסות הייתה לקבוצה שעליה
28 נמנה הפרט - ייקבע כי הפגיעה הייתה למעשה בשמו הטוב של היחיד... הבחינה המהותית
29 של זיהוי הפרט מתיישבת היטב עם אופייה של הזכות לשם טוב. זכות זו נוגעת להערכת
30 האדם על ידי סביבתו הקרובה והרחוקה. היא אינה מגינה על רגשותיו של הפרט לכשעצמן.
31 משכך, מתחייבת המסקנה כי בכל מקרה ומקרה יש לבחון האם הערכת הסביבה כלפי הפרט
32 עלולה הייתה להשתנות כתוצאה מן הפרסום. ככל שהדברים נוגעים לדרישת הזיהוי, מתבטא
33 הדבר בבחינה, על פי מדד אובייקטיבי, האם האדם הסביר היה קושר בין הדברים לבין הפרט
34 ומזהה אותם כמי שהתייחסו אליו. בהיעדר זיהוי של הפרט וייחוס הדברים אליו - לא עלולה
35 להיגרם פגיעה בשמו הטוב אף אם הוא עצמו חש שרגשותיו נפגעו. המבחן האובייקטיבי נגזר
36 ממהות הזכות לשם טוב - הערכת הסביבה את הפרט" (ע"א 8345/08 עופר בן נתן נ' מוחמד

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 בכרי, פ"ד סה(1) 567, פסקאות 33-35 לפסק-דינו של כבוד השופט דנציגר (פורסם בנבו,
2 ((27.07.2011)) (להלן: "עניין בן נתן").

3
4 133. כך לגבי פרסום שצורף בעמ' 8 לתביעה, עליו נחקרה התובעת: "אסור פשוט אסור למנהלת בית
5 ספר ולמורה להתערב בבחירות וועד הכיתה והוועד המוסדי. תוצאות בחירות יש לדעת לקבלן
6 גם אם מישהו שכל כך מאוהב בתפקיד לא נבחר...". אין בפרסום זה דבר הקושר בינו לבין
7 התובעת וזו אף בחקירתה בעניינו ציינה כי: "זו הייתה דוגמה מיני רבות להראות את
8 ההתעללות שלו כלפי אנשים רבים. זה קשור אליי כי מדובר על בית ספר ואני הורה בבית
9 הספר וזו אחת הדוגמות להתנכ[ל]ות שלו לאנשים רבים... השם שלי נאמר במפורשות
10 בפרסום הזה אני משיבה שלא..." (עמ' 22, שורות 3-5). בהיעדר זיקה לתובעת והיעדר הוכחה
11 כי הציבור מזהה את הפרסום עמה, דין דרישתה בהקשר זה להידחות.

12
13 134. הנתבע נחקר על פוסט שסומן לעיל ג' וצורף בעמ' 10 לכתב התביעה ובו נרשם, בין היתר: "שוב
14 לכאורה ניצול תפקיד בעיריה לצרכים אישיים וחברתיים..." (הפרסום הובא במלואו לעיל,
15 פרסום ג'). הנתבע אישר כי הוא מי שכתב את הפוסט האמור (עמ' 33, שורה 21). הסיבה
16 לפרסום, לדבריו הינה כדלקמן: "אני אומר שזה גובל לכאורה בשחיתות ציבורית. זה דברי
17 ביקורת על גוף עירוני של מחלקת נוער ילדים איך שזה לא יהיה בנושא פעילות עם לוגו של
18 המחלקה הזאת בבית ספר מצפה יחד עם קקל ויחד עם מועצת התלמידים של בית הספר
19 שבאותה השנה הבת של התובעת הייתה שמה במועצה. יש פה כמה שאלות לשאול". (עמ'
20 33, שורות 24-27).

21
22 135. פרסום זה דווקא כן מתקשר עם התובעת בהיותה מנהלת המחלקה לנוער בעירייה, ועונה על
23 יסוד ה"פרסום", כאמור בהוראת 2 לחוק איסור לשון הרע. מצאתי כי יש בו גם משום לשון
24 הרע כמשמעות הדבר בסעיף 1 לחוק בעצם הצגתה של התובעת כמי שניצלה תפקיד לצרכים
25 אישיים וחברתיים לצורך קידומה של בתה על פני אחרים, לרבות שימוש בגוף העירוני. מאידך,
26 מצאתי כי הנתבע ביסס כדבעי בהקשר זה את הגנת תום הלב והגנת "הבעת הדעה" הקבועים
27 בהוראת סעיף 15 (4) לחוק איסור לשון הרע.

28
29 136. באשר להגנת "הבעת דעה", נאמר בפרשת שוקן לעיל כך: "...הכתבה היא הבעת דעה חריפה
30 ובוטה על התבטאות זו... ברי כי הכתבה אינה מתיימרת להציג עובדות... על-כן הכתבה
31 משתייכת באופן כללי לפרסומים שהם הבעת דעה. הבעת דעה נתפסת, בעיני האדם הסביר,
32 כפוגענית פחות מהצהרת עובדה. בניגוד לפרסום עובדה אשר מתיימר לדווח על התרחשות
33 שאירעה במציאות, ברי כי הבעת דעה מציינת את רשמיו של המפרסם. מכאן פתוחה הדרך
34 של כל קורא וקורא לגבש עמדתו האישית... " (עניין שוקן, בפסקה 10).

35

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 137. מלבד העובדה שגם בפרסום זה לא מצאתי ציון שמה של התובעת, ניתן לקשור אותו עמה משום
2 ציון תפקידה, עדותו של הנתבע, על רקע העובדה שבתו לא נבחרה לתכנית המצוינות ונוכח
3 מעמדו הפוליטי. שוכנעתי כי הנתבע כתב את אשר כתב מתוך חשש כנה ותם לב, כי התנהלות
4 המחלקה הייתה נגועה באי יושר. יש בפרסום זה יותר רמיזות מאשר אמירות קונקרטיות, מה
5 גם שזה סויג בציון "לכאורה". מכאן ששוכנעתי גם כי תוכנו של הפרסום לא חרג מן הסביר
6 (ראו: סעיף 16(א) לחוק).

7
8 138. פוסט נוסף שהנתבע נחקר עליו, הינו זה המופיע בעמ' 9 לכתב התביעה ותוכנו כדלקמן: צילום
9 מסך מקבוצת ווטסאפ ששמה "תנועת מוצקין עם מסורת", המונה 87 חברים ובה נרשם:
10 **"למשל שירלי למפל (התובעת – אז) מעבירה ליחזקאל כנראה גם מידע לשימוש בפוסטים**
11 **מכפישים – יש לכך מספר דוגמאות, ובכך הגברת נעשית שותפה לפשע, צד אפל שהופך אותה**
12 **ממש לדמות לא ראוייה לעסוק בחינוך ובתפקיד ציבורי... אבל על זה עוד נעדכן בהמשך"** וכן:
13 **"...האם שוב מנהלת מחלקת הנוער משתמשת בתפקידה בעיריה ובתקציבים ציבוריים של**
14 **עמותות או/ו העיריה כדי לקדם קהל מסויים המקורב לה ולמשפחתה? האם בשביל אהדה**
15 **ציבורית בקרב חברותיה מותר לה לעשות הכל? לפעול שלא בתחום האחריות של מחלקת**
16 **הנוער..."**

17
18 139. הנתבע לא הכחיש שכתב את הדברים: **"אני משער שאני כתבתי אותו. רואים שעובד עירייה**
19 **מהקבוצה העביר החוצה את הפוסט"** (עמ' 34 שורה 32 עד עמ' 35 בשורה 2).

20
21 140. גם בדברים אלו יש לשון הרע כמשמעות בדבר בסעיף 1 לחוק וזאת משום המבחן המקל, הקובע
22 כי די בפרסום שעלול לפגוע בתובעת בעיני הבריות; התובעת הוצגה כמי שמתמשת בתפקיד
23 הציבורי לקדם מגזרים מסוימים, תוך קיפוחם של אחרים. גם ציון המילים "שותפה לפשע"
24 הינו חריף ויש בו כדי להציג את התובעת באור שלילי בעיני הבריות. אך בכך אין סג. שוכנעתי
25 כי בנסיבות העניין הפרסום מוגן בהגנת תום הלב על רקע המערכת העובדתית שתוארה דלעיל.
26 בחינת הפרסום גופו מלמד כי מעבר למילים הבוטות, כוונת הכותב הייתה כי התובעת מקדמת
27 לכאורה ציבורים מסוימים המקורבים לה, תוך שימוש בתפקידה הציבורי ותוך חריגה מתחום
28 האחריות של המחלקה שבניהולה.

29
30 141. אין זה מן הנמנע כי הפרסום המדובר הינו שקרי, והוא אינו עומד בדרישת התנאים המצטברים
31 הקבועים בהגנת "אמת פרסום" הקבועה בהוראת סעיף 14 לחוק, הדורשת הן הוכחתה של
32 "אמת עובדתית", והן קיומו של "עניין ציבורי" בפרסום. אלא שהגנה זו נבדלת מהגנת תום
33 הלב, אשר איננה תלויה באמיתות הדברים שפורסמו (לעיל, עניין "הארץ", בעמ' 306 מול האות
34 ד', וכן: דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, פ"ד סז(1) 667, פסקה 43 לפסק-דין
35 של כבוד הנשיא כתוארו דאז, גרוניס).

36

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

- 1 142. אמירות אלו, אף שיש בהן משום לשון הרע, זוכה להגנת תום הלב של הבעת דעה בעניין ציבורי
2 וכלפי גוף ציבורי שבסעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע. בזיקה לפסיקה לפיה אין בוחנים כל
3 שלב באופן סטרילי ובמנותק מן השלבים האחרים, את האמירות החריפות לפיהן התובעת הינה
4 כביכול "שותפה לפשע", יש לבחון על רקע הפרסום כמכלול, וכן על רקע מערכת הנסיבות
5 שהוכחה לפניי. ההודעה אינה מתייחסת באופן אישי לתובעת ומבזה אותה כאדם, אלא
6 להתנהלותה כמנהלת מחלקת נוער, באופן המחליש את עוצמת הפגיעה המגולמת בביטויים.
- 7
8 143. ניסוחו של הטקסט בעיקרו של דבר אינו נוקט בלשון של קביעת מסמרות ועובדות, אלא בדרך
9 של שאילת שאלות, "האם". לא זו אף זו, הנתבע אף הבהיר מדוע כתב את שכתב, הן בגוף
10 הפרסום והן בעדותו לפניי. גם אם דעתו של הנתבע בלתי מבוססת, עדיין עניין לנו בעמדה
11 לגיטימית שתושב, ובכלל זה פעיל ו/או יריב פוליטי רשאי להביעה כלפי העירייה ועובדיה, גם
12 אם דרך בחירת המילים על ידי הנתבע לא תמיד הייתה מוצלחת, ולעתים אף לא ראויה.
- 13
14 144. הנתבע הסביר לפניי בעדותו את הטעמים לפרסומים השונים. מעבר לעובדה שבתו לא נבחרה
15 לפרויקט המצוינות, העיד הנתבע כי הורים שונים פנו אליו. למשל באחת מתשובותיו העיד,
16 ביחס לפרויקט ה"חממה" כי "... התעניינתי ספציפית לגבי הילדים במצפה. למה? כי הורים
17 פנו אליי ואמרו לי משהו לא מסתדר להם, כי יש תלמידים עם ציונים טובים יותר בחשבון
18 והם לא ואחרים כן. עצם זה שהפרויקט הזה נמצא דווקא במצפה ולא בבית ספר אחרים זה
19 לא בסדר, זה שמחלקת נוער מתעסקת עם זה, זה לא בסדר. אחרי שנודע לי כל הסיפור עם
20 האתיופים שלא כתוב בכלל בפרסומים, אני ממשיך לשאול אם זה נועד לאתיופים ובכלל זה
21 בחרו במצפה כי יש בו הרבה אתיופים איך בחרו כיתה שיש בה מעט אתיופים, למה לתת
22 לכיתה שהבת של התובעת נמצאת במקרה, הבת שלה הייתה בפרויקט הזה" (עמ' 32, שורות
23 14-20).
- 24
25 145. התובעת מצדה לא הבהירה בתשובותיה, ולא נתנה מענה לקושיות שהועלו על ידי הנתבע:
- 26 "ש. אם יכולה להסכים איתי שהפעילות הזאת לא פורסמה לכל האתיופים בבית
27 ספר מצפה?
28 ת. מסכימה.
29 ש. נכון שהפעילות הזאת לא באה לטובת כל ילדי בית ספר מצפה?
30 ת. נכון.
31 ש. נכון שהפעילות הזאת לא באה לשום בית ספר אחר חוץ ממצפה?
32 ת. נכון. על פי הפרוטוקול וההחלטה, היה צריך להיות קבוצה מתוך בית ספר
33 מצפה שמשלבת יוצאי אתיופיה.
34 ש. אם את אומרת בתצהיר שלך שרק המצטיינים בעיר, את לא חושבת שזה יוצר
35 מרמור של ילדים שהם יודעים שהם חלשים ולא מצטיינים?
36

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 ת. לא, בכל הארץ יש תכניות מציניות והשערה, הבנות שלי נבחרו לבית ספר
2 למחוננים. הבית שלי במחוננים והבית שלו בתגבור, למה? ככה".
3 (ראו: עמ' 25, שורות 24-34) (צ"ל "בת", ולא "בית" – א.ז.)
4

5 146. אין בידי לקבוע כי אכן התובעת התנהלה בדרך של שחיתות כטענת הנתבע והנתבע גם איננו
6 נדרש בתביעה שלפניי להוכיח זאת. די לו להצביע על חשש לכאורה לאי סדרים, לשם הקביעה,
7 כי המחוקק לא התכוון לחסום אותו מלהביע ביקורת ציבורית בנסיבות העניין. בזיקה
8 לתשובות אלו של התובעת, אין לומר כי לא היה לנתבע יסוד סביר לחשש, כי התובעת לא פעלה
9 "לקדם קהל מסוים המקורב לה ולמשפחתה", כפי שפרסם. אין גם לשלול כי הנתבע, באופן
10 סובייקטיבי, חש מופלה, על רקע מערכת הנסיבות שתוארה לעיל, ומשכך פעל בתום לב.
11

12 147. משמצאתי תחולה להוראת סעיף 15 (4) לחוק, ממילא קמה לה החזקה שבסעיף 16 (א) לחוק
13 כי הנתבע פרסם את הדברים בתום לב. חזקה זו לא נסתרה על ידי התובעת, וזו גם לא הוכיחה
14 את החזקה ההפוכה שבסעיף 16 (ב) לחוק, על דרך הוכחה כי פרסומו של הנתבע כולם היו
15 שקריים. אילו עשתה כן, היה בדבר כדי להעביר את נטל הראייה לנתבע. כך למשל, היה בידי
16 התובעת לתת מענה לכלל טענות הנתבע, בדרך הצגת כלל פעילויות העירייה שטופלו על ידה,
17 כיצד מומנו, כיצד שווקו ובאילו פורומים.
18

19 148. התובעת הביאה את תצהיריהם של מספר עדים, כאשר עיון באותם תצהירים מלמד כי הם
20 דומים עד זהים האחד לשני. תצהירים אלו דיברו בשבחה של התובעת ובגנות הנתבע, אך לא
21 התייחסו לפרסומים שבמחלוקת אשר לשיטתה מהווים "לשון הרע" מעבר לציון כי היו
22 "פוסטים", אשר אלה הגיבו עליהם, וללא שפורט תוכנם. עדים אלו נחקרו ארוכות על ידי
23 הנתבע בעיקר בעניין הפעילויות שארגנה התובעת, ככל ואלה היו בסבסוד בעירייה ועד כמה
24 פורסמו לכולי עלמא. לא מצאתי ממש בעדויות אלו ולא מצאתי בהן רלוונטיות לצורך הכרעה
25 בשאלות המשפטיות כאן.
26

27 149. מסקנותיי דלעיל מייתרות את הצורך לדון בטענות הנתבע בעניין "תביעת השתקה" וכן לא
28 מצאתי מקום לדון בטענתו כי התביעה הוגשה משום "הליך ייצוגי" המתנהל כנגד ראש הרשות
29 וזאת גם לאחר בחינת עדותו בהקשר זה.
30

31 150. מעבר לאמירות שהובאו לעיל, בהעדר הפנייה קונקרטי לפרסומים וכפי שצוין בפתח הדברים,
32 לא נחקר הנתבע בעניין פרסומים נוספים ובהתאמה אין בית-המשפט נדרש להם.
33

34 151. סיכומם של דברים, התביעה נדחית.
35
36

בית משפט השלום בקריות

ת"א 49721-05-20 למפל נ' גרינברג

1 152. לאחר שבחנתי את התנהלות הצדדים בתיק ובהתחשב בקביעותי לעיל, אין צו להוצאות.

2

3

זכות ערעור כחוק.

4

5

המזכירות תמציא עותק מפסק-הדין לצדדים.

6

7

8

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ג, 08 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

9

אלואז זערוור-עבדאלחלים, שופטת

10

11

